

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 92

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 16 de maig del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3683/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció i constitució de comunitats de regants. (**Ajornada**). 4698
 - 2) **RGE núm. 3685/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de l'hospital de Formentera. 4698
 - 3) **RGE núm. 3686/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a postura del director general de Trànsit en relació amb la seguretat viària. 4699
 - 4) **RGE núm. 3688/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de la implantació de la Targeta Verda. (**Ajornada**). 4699
 - 5) **RGE núm. 3689/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targetes verdes activades. (**Ajornada**). 4699
 - 6) **RGE núm. 3690/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a immigrants en situació il·legal. 4699
 - 7) **RGE núm. 3691/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a
-

- competències en gestió de permisos de treball. 4701
- 8) RGE núm. 3684/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficis del programa Pro-Alfa 2006. 4702
- 9) RGE núm. 3680/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a sanció a la concessionària de les obres de l'autovia de l'aeroport d'Eivissa. 4702
- 10) RGE núm. 3682/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució dels índexs de sinistralitat laboral a les Illes. 4703
- 11) RGE núm. 3687/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució d'ajudes que ha concedit el SOIB en matèria de formació professional. 4704
- 12) RGE núm. 3681/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa als premis Ortega i Gasset de periodisme. 4704
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2415/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de cohesió territorial a les Illes Balears. 4705
- III. MOCIÓ RGE núm. 3647/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques d'immigració i cooperació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1466/06. 4713
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 4640/05**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicació de l'Índex de Desenvolupament Humà. 4720
- 2) RGE núm. 4641/05**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a formació ocupacional. 4723

EL SR. PRESIDENT:

Començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3683/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció i constitució de comunitats de regants.

La primera pregunta queda ajornada.

I.2) Pregunta RGE núm. 3685/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en funcionament de l'hospital de Formentera.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 3685/06, relativa a posada en funcionament del l'Hospital de Formentera, que formula el diputat Hble. Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, president. És una pregunta per a la consellera de Salut i Consum referent a l'Hospital de Formentera, el que es trigarà a posar en funcionament i a obrir l'Hospital de Formentera, per una part; i per l'altra part, quant al servei d'instal·lacions, perquè com a formenterer he de dir que serà un abans i un després de la sanitat pública a l'illa de Formentera,

i no puc deixar passar l'oportunitat també de citar que la solució arquitectònica que es va triar jo crec que fa que Formentera tenguí un hospital de pràcticament 3.000 metres quadrats sense que pràcticament des de cap punt de l'illa de Formentera, i sobretot passant per la carretera, no s'apreciï aquella instal·lació en cap moment.

La pregunta queda formulada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, efectivament estic convençuda que hi haurà un abans i un després de la posada en funcionament de l'Hospital de Formentera que tant de temps duen esperant els ciutadans de Formentera, com vostè bé coneix. Li puc dir que en aquests moments està ja conclosa, està ja feta el cent per cent de la cobertura de l'hospital i de la façana i s'estan acabant les instal·lacions elèctriques, de climatització, la fusteria de la part de dins l'hospital.

Les previsions van bé. En principi podrem posar en marxa aquest hospital abans que acabi el 2006, abans que acabi l'any, i jo li afegiré més: no només serà un abans i un després perquè duen molts de temps els ciutadans de Formentera esperant

aquest hospital, sinó que a més en aquests moments estam dissenyant, definint la cartera de serveis que tindrà aquest hospital, és a dir, quins especialistes podrà tenir aquest hospital, quina activitat podrà fer l'hospital que en aquests moments no s'està fent a Formentera per part d'especialistes, metges, infermeres i la resta del personal sanitari, i estam calculant que podrem evitar aproximadament devers 3.000 trasllats anuals de formenterencs que en aquests moments s'han de desplaçar a l'Hospital de Can Misses, a l'illa d'Eivissa, i que, tenint en funcionament l'Hospital de Formentera no s'hauran de desplaçar. Estam acabant de definir aquesta cartera però, com li dic, abans que acabi l'any podrem tenir en funcionament aquest hospital tan desitjat per les persones de Formentera.

I, com vostè diu, gràcies a la seva col·laboració i també a l'Ajuntament de Formentera quan el batle era el Sr. Juanma Costa, vàrem introduir una sèrie de modificacions al projecte arquitectònic que faran que sigui totalment preservador de l'entorn i, per tant, també tendrem un hospital mediambientalment excel·lent. Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 3686/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a postura del director general de Trànsit en relació amb la seguretat viària.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 3686/06, relativa a postura del director general de Trànsit en relació a la seguretat viària, que formula el diputat Hble. Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, com és natural té coneixement de la polèmica que hi ha amb les carreteres d'Eivissa que varen ser plantejades des del Govern en la recerca d'una seguretat en aquestes carreteres, que tants de problemes han tengut al llarg del temps i que d'alguna manera s'han vengut utilitzant també d'una manera demagògica per part de l'oposició últimament amb una clara finalitat electoralista.

Les declaracions recents del director general de Trànsit a Eivissa, sobre aquest tema es va pronunciar i nosaltres volíem saber quina opinió mereix a la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports aquesta postura manifestada recentment pel director general de Trànsit del Govern de l'Estat en relació a la seguretat viària en aquestes carreteres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, l'opinió de la consellera és que aquestes declaracions

confirmen que tot el Pla de carreteres desenvolupat pel Govern de les Illes Balears aquesta legislatura és una aposta per la seguretat molt important i que evitarà accidents perquè, com diu el director general de Trànsit, no ho deim nosaltres, ho diu un alt càrrec de l'Estat, *separar los dos sentidos de circulación es la primera medida y la más importante*. Això, Sr. Diputat, és el que hem fet a Mallorca i és el que estam fent ara a Eivissa amb els desdoblaments de carreteres tan perilloses com el nou accés de l'aeroport d'Eivissa o el desdoblament de la carretera d'Eivissa a Sant Antoni, que va merèixer fins i tot la crítica de Tony Blair en el Parlament britànic precisament davant la mort de joves britànics a l'illa d'Eivissa.

Crec que malgrat tot el que s'ha fet per intentar aturar les carreteres, primer a Mallorca, que gràcies a Déu no ho varen aconseguir i que a més la gent està encantada, i ara s'ha intentat fer el mateix a Eivissa i tampoc de moment no ho han aconseguit i joestic convençuda que no ho aconseguiran i que també l'illa d'Eivissa millorarà la seva seguretat viària, perquè desdoblar implica evitar xocs frontals, implica donar fluïdesa al trànsit, descongestionar i facilitar una conducció més segura.

És evident que l'educació vial és l'altre factor a fomentar activament, o el carnet per punt, per exemple, però almanco en infraestructura viària nosaltres haurem fet les nostres feines i haurem ajudat, sense cap dubte, a la millora de la seguretat, cosa de la qual el Partit Popular haurà d'estar molt orgullós.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.4) Pregunta RGE núm. 3688/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats de la implantació de la Targeta Verda.

I.5) Pregunta RGE núm. 3689/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targetes verdes activades.

EL SR. PRESIDENT:

La quarta i la cinquena pregunta queden ajornades.

I.6) Pregunta RGE núm. 3690/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a immigrants en situació il·legal.

Passam a la sisena, RGE núm. 3690/06, relativa a immigrants en situació il·legal, que formula la diputada Hble. Sra. Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, a veure si avui ens podríem entendre millor vostè i jo i em podré donar per assabentada, tal com em deia l'altre dia. Per això li faig una pregunta molt clara i esper que em respongui de la mateixa manera.

Sra. Consellera, està d'acord amb el fet que el Govern del qual vostè forma part doni papers a tots els immigrants en situació irregular?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Usted y yo creo que lo tenemos difícil, de entendernos. Esta consellera está de acuerdo en que se den soluciones a los inmigrantes de las Islas Baleares. A la situación de irregularidad que padecen muchos inmigrantes se le debe dar una respuesta ágil y humana. Debemos dejar de tratar a la inmigración en abstracto porque son seres humanos, no son delincuentes. Y tomemos conciencia de que son una parte muy importante del motor de esta sociedad.

De esas soluciones quien tiene las competencias es quien las tiene en realidad. Desde luego yo sí que le puedo decir que, de tenerlas, tendría muy claro lo que tengo que hacer y muy claro también lo que no haría.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, és ben vera aquella dita que diu que tots som amos dels nostres silencis i esclaus de les nostres paraules, i a vostè li passa això, Sra. Pastor: és esclava de les seves paraules i de les seves manifestacions.

S'ha cansat de repetir al col·lectiu d'immigrants, a la premsa cada vegada que ha tengut ocasió que vostès donarien solució al tema dels immigrants irregulars; fins i tot s'ha atrevit a dir que acabarien amb l'economia submergida: "*Debería ser automático el permiso de trabajo. Si tuviéramos competencias sería muy fácil que no hubiera nadie ilegal, ni economía sumergida, ni focos de marginación*". Són paraules seves, Sra. Consellera. Jo li deman, Sra. Consellera, que en aquest tema sigui una mica més rigorosa a l'hora de fer manifestacions. Vostè no pot mentir als immigrants ni pot mentir a aquesta cambra.

Ens alegrem, certament, que el Partit Popular no digui ara que no s'han d'empadronar immigrants, però què pretén?, que a qualsevol persona que arribi sense més regularització, sense més control se li doni un lloc de feina? I, miri, Sra. Consellera, vostès, el govern del Partit Popular el que feia amb els immigrants en situació irregular era posar-los dins un avió i expulsar-los, i deien que tenien un problema i l'havien solucionat. Sap què va trobar el Partit Socialista quan va arribar al Govern? El Partit Socialista va trobar gairebé 1 milió d'immigrants en situació irregular als quals el Partit Socialista...

(Remor de veus)

...ha donat solució, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. RADO I FERRANDO:

A aquests els ha donat solució, i no el que vostès varen fer, que no tenen autoritat moral de cap tipus per posar-se...

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

...en contra d'aquesta manera pel tema de la regularització... Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Consellera, vostè té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. Mire usted, yo sé muy bien lo que he prometido en mi vida y no he prometido nada que no pueda cumplir, y honestamente si usted quiere saber lo que yo haría en su lugar, pues mire, no desarrollaría políticas de espaldas a la Unión Europea, como han hecho ustedes, por ejemplo; eso no lo haría nunca, como vienen haciendo hasta ahora con decisiones unilaterales y sin considerar siquiera a los ayuntamientos con un altísimo porcentaje de inmigración.

Jamás haría una carrera de 69 días; eso tampoco lo haría, como han hecho ustedes, dejando un gran porcentaje de inmigrantes con toda la posibilidad de regularización y ha sido una injusticia, lo dicen los inmigrantes, no lo digo yo. Ni tomaría medidas que fomentan el despido, el efecto llamada, que cada día es mucho más importante el fraude, aquí las mafias andan como pez en el agua con ustedes. Mientras su partido tenga estas competencias lo que yo le diría es que promovieran y favorecieran ustedes políticas responsables, comprometidas con la condición humana, con las necesidades de la gente, con la realidad en la que están inmersos. Eso es lo que hay que hacer y bajar a la calle y hablar con ellos. Y desde luego tratando a los inmigrantes con la mayor dignidad.

(Aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 3691/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup

Parlamentari Socialista, relativa a competències en gestió de permisos de treball.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 3691/06, relativa a competències en gestió de permisos de treball, que formula la diputada Hble. Sra. Aina Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Les altes d'extracomunitaris cauen a Palma un 11% després de la regularització, convendria que s'ho miràs.

Sra. Consellera, anirem a la segona pregunta. S'està negociant un nou estatut d'autonomia. El Partit Socialista ha presentat diverses iniciatives a fi que reculli competències que en aquests moments no són d'aquesta comunitat, entre elles la gestió dels permisos de treball per a persones immigrades. Ens agradaria saber la seva opinió sobre aquest tema.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament si allò que vostè em demana, Sra. Diputada, és si el Grup Popular i el Govern pensen que hem de tenir capacitat de decisió en els permisos de treball la resposta és sí. Però no només amb els permisos de treball, amb els de treball i amb els de residència.

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada...

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ja li vàrem dir l'altre dia que es veu que no fa molta falta una conselleria d'Immigració quan la vicepresidenta ha de contestar la preguntes però, en fi...

(Petit aldarull a la sala)

Miri, Sra. Estaràs, vostès en aquest govern van absolutament per lliure. La consellera d'Immigració promet determinades coses als immigrants i vostès per una altra banda diuen tot el contrari, no només en aquest tema, Sra. Estaràs, en molts d'altres. Primer la consellera va dir que seria l'abanderada dels descomptes dels immigrants pels trasllats a

la península; tenc aquí el retall de premsa en què vostès mateixos, fins i tot el seu president, diuen que no influiran, no intervendran a Madrid per demanar aquests permisos; després diuen que sí. La consellera d'Immigració ens diu que aquí han de venir tots els immigrants que vulguin fer feina; el seu president, a la convenció del Partit Popular, ens deia que sí, que volem immigrants, però els volem seleccionats, i a més de segons quines nacionalitats.

Sra. Estaràs, aclareixin-se perquè aquí cadascú va per lliure i a cada un li diuen el que vol escoltar. Això no és seriós ni rigorós, Sra. Estaràs.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. És una pregunta feta en un dia memorable. El darrer cap de setmana 1.000 immigrants han arribat a les costes canàries i avui, ahir a la Moncloa...

(Remor de veus)

...la Sra. Vicepresidenta Teresa Fernández de la Vega ha hagut de fer i anunciar el *tercer plan de choque de la inmigración*. Aquí és on ens han conduït les polítiques contradictòries del Sr. Zapatero.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Per cert, han anunciat que a partir d'ara faran polítiques via satèl·lit, demanen ajuda a la Unió Europea, ara resulta que se'ls ocorrerà fer repatriacions i ara resulta que se'ls ha ocorregut que han hagut de fer convenis amb els països emissors. A *buenas horas mangas verdes*, Sra. Diputada. Vostè que va ser directora general d'una consellera de Benestar Social que es tancava a l'església de Santa Pagesa amb els immigrants irregularitzats prometent tot això que avui critica.

(Més aplaudiments i més aldarull)

Miri, les polítiques d'immigració, Sra. Diputada, no es poden basar en un procés permanent de regularització, han de ser polítiques serioses, sempre polítiques comunitàries europees, cosa que fins i tot el consell d'administració europeu els va criticar. Saben quin és el tercer problema que viuen els espanyols avui després de dos anys de govern Zapatero que tenen?, el problema de la immigració. I saben quin va ser el gran èxit de la Llei d'estrangeria que vostès varen recórrer al Constitucional?, una llei pactada per l'època Aznar que avui és l'únic instrument veritablement per lluitar contra la immigració irregular, perquè no dubtin que l'únic tribut a Europa és visualitzar immigrants regulars perquè són els únics que poden tenir garantits un permís de treball i un de residència.

I, per cert, el permís de residència i de treball, per poder-los gestionar ho hem de fer a través d'una llei de transferències, que és el que diu la Constitució, article 150.2.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.8) Pregunta RGE núm. 3684/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficis del programa Pro-Alfa 2006.

Vuitena pregunta, RGE núm. 3684/06, relativa a beneficis del programa Pro-Alfa 2006, que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, president. Ens interessa conèixer, Sra. Consellera, quins seran els beneficis que es derivaran per als pagesos arrel del programa Pro-Alfa del 2006.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, idò miri, pel programa Pro-Alfa d'enguany, del 2006, seran 162 beneficiaris. Produïm o es produeixen aquí, en el pla de Sant Jordi, el pagesos produeixen 3.000 tones d'alfals que compra el Govern, i en subministram 5.000 tones; per tant en compram 2.000 més per poder pal·liar la demanda que tenim dels pagesos que formen el grup de Pro-Alfa.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 3680/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a sanció a la concessionària de les obres de l'autovia de l'aeroport d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta novena, RGE núm. 3680/06, relativa a sanció a la concessionària de les obres de l'autovia de l'aeroport d'Eivissa, que formula el diputat Hble. Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el dimarts passat les màquines que treballen a les obres de l'autovia de l'aeroport a Eivissa destrossaren l'artèria principal

que porta aigua al nucli turístic de la platja d'en Bossa i al poble de Sant Jordi; va estar 17 hores a restablir-se el subministrament a aquests indrets. Aquesta avaria és la més important, però no és l'única que han causat aquestes obres, n'hi ha més.

Davant d'aquests fets volíem saber si des del Govern s'ha obert expedient o si s'ha sancionat o es pensa sancionar aquesta empresa per aquestes destrosses reiterades a les xarxes de distribució d'aigua.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en primer lloc he de demanar disculpes pels perjudicis de la rompuda de la canonada que varen produir les obres del nou accés a l'aeroport d'Eivissa, no reiterades, com vostè diu, va ser un tema puntual, i en aquest moment li he de dir que efectivament s'estan avaluant els danys i perjudicis que es varen ocasionar, així com la determinació de la responsabilitat civil per indemnitzar els afectats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Les declaracions que hi ha immediatament per part de la conselleria és dir que la culpa no és de la concessionària de les obres, sinó que la culpa és de l'empresa que du la gestió de la xarxa municipal. Des del principi es posen de part de la concessionària, i això no només en aquest cas, sinó en tots els casos.

Les presses per acabar les autovies costi el que costi han fet que això es permetés i no s'obris cap expedient; que es destrossin jaciments arqueològics, entre ells un tram d'aqüeducte romà; que es tombi l'antiga casa de ca na Palleva sense documentar-se, tal com era obligació legal, com era obligació legal que venia al contracte, aixecant planimetria per part de l'equip d'arqueòlegs, que se'ls va deixar devers 5 minuts. S'han permès molèsties continuades als veïns, com per exemple als veïns del Puig d'en Valls, que se'ls ha deixat aïllats al llarg de mesos i mesos. I tot això, ja dic, perquè les obres s'han d'acabar aviat costi el que costi. Les molèsties cap a la gent no els importen el més mínim. Els estan permetent que facin els desastres que vulguin, i davant un conflicte, que rompen aquesta artèria principal, es posen des del principi, sense investigar res, de part de la concessionària de les obres i en contra de l'empresa de subministrament.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, és que vostè continua reiterant coses que els tribunals no només diuen que no tenen raó sinó que els condemnen en costes. Ca na Palleva..., és que jo ja..., jo entenc que vostè no cregui els tribunals, però és que qui mana, mana, en aquests temes. És que ja no saben què dir per enganar els ciutadans. Home, ca na Palleva té *todos los visos de legalidad, todos; están bendecidos por todos los tribunales*; están indemnitzats, 2,5 milions d'euros, i vostè continua dient que hem entrat il·legalment. Bé, idò faci el seu discurs però no engani els ciutadans perquè això és el que estan fent i això és enganar.

El mateix amb les restes arqueològiques. Tenim tots els permisos. És que no guanyen res als tribunals. Tenen 100 plets posats i ja els estan condemnant en costes. Per tant no continuï per aquesta via.

Tema de la rompuda de la canonada. El primer que he fet és demanar disculpes. Segon he de dir que des de l'inici de les obres es varen tenir reunions amb la UTE concessionària i amb l'empresa municipal d'aigües Aqualia, per veure els serveis afectats; es varen intercanviar els plànols, plànols digitals, plànols en paper, i es varen tenir aquestes reunions. Després, (...) d'una o l'altra, jo no hi entraré, jo tenc l'informe de la UTE concessionària però evidentment jo no hi entraré; allò important es que es va produir, no es va poder evitar aquest problema, i es va produir una rompuda que ha perjudicat molts de ciutadans, durant no tantes hores perquè el vespre ja estava reposat, però, ja dic, no hi entraré però això s'està determinant amb l'expedient que li he dit que hem obert a la conselleria, i allò important d'aquest expedient és, primer, que no es torni produir, per la qual cosa ja divendres passat s'han tengut reunions amb aquesta empresa municipal, amb el Consell Insular d'Eivissa, la Conselleria d'Obres Públiques i la UTE concessionària precisament per evitar i marcar a unes reunions que torni a passar i, segon, indemnitzar els danys i perjudicis que s'hagin produït, que és el que s'està avaluant en aquest moment.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 3682/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució dels índexs de sinistralitat laboral a les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 3682/06, relativa a evolució de l'índex de sinistralitat laboral a les Illes, que formula el diputat

Hble. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball, sabent de la seva conselleria la sensibilitat que té en aquest tema de la sinistralitat laboral i els esforços que fa tant en matèria pressupostària i en mitjans humans per aquest tema, volíem saber quin és l'evolució dels índexs de la sinistralitat laboral a les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, moltes gràcies per les seves paraules, Sr. Diputat, Sr. Tadeo. Però vull invocar els mèrits de qualsevol avanç quant a la reducció de la sinistralitat laboral als treballadors i als empresaris molt més enllà de les institucions.

Quant a la resposta concreta a la xifra que vostè em demana o les xifres que em demana, li he de dir que el nostre índex està en aquest moment en 78,9 accidents -són xifres de l'any complet del 2005- per cada 1.000 treballadors, i vull afegir que aquest índex era l'any 2000 de 102,8 accidents per cada 1.000 treballadors; és a dir, 2000 al 2005 hem reduït 23,29 accidents per treballadors, un índex que assenyalava per si mateix com s'ha avançat.

Però vull afegir qualche cosa més. Quan aprofundim en l'anàlisi de quin és l'índex d'accidents en relació al tipus d'accident li he de reconèixer que, quant a lleus, tenim un índex que és dels més alts de totes les comunitats de les Illes Balears; quant a greus estam enmig de la taula amb un 72,13; i quant a mortals he de dir que som la segona comunitat autònoma que té l'índex més baix, només Catalunya amb un 3,99 té un índex d'accidents mortals per cada 1.000 treballadors millor que el de les Illes, que és de 4,45; tots els altres, de 4,78 fins a 12,7, són molt superior. Per tant el mèrit del qual vostè parlava i l'interès i l'esforç el vull repetir dirigit als treballadors i als empresaris perquè no sempre es fa justícia en aquesta lluita i sobretot en aquest avanç en matèria de sinistralitat laboral.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3687/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució d'ajudes que ha concedit el SOIB en matèria de formació professional.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 3687/06, relativa a distribució d'ajudes que ha concedit el SOIB en matèria de formació ocupacional, que formula el diputat Hble. Sr. Francesc Molina

i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, president. Sr. Conseller de Treball i Formació, ¿nos puede dar unas pinceladas sobre cómo se han distribuido las ayudas concedidas por el SOIB en materia de formación ocupacional durante este año?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Gràcies, Sr. President. Amb molt de gust, Sr. Diputat. Miri, aquesta vegada ho hem distribuït per illes. La convocatòria quant a crèdit assignat han estat 8.100.000 euros. He de dir que és la primera convocatòria i per tant l'ordinària, però que després segurament més endavant podrem, amb partides addicionals de redistribució, ampliar-la, i l'hem assignada de la següent manera: per a Mallorca, 6.239.828 euros, dels quals, per a certificats de professionalitat, n'hi ha 2.053.000; per a tecnologies, 594.700 i per a formació transversal, és a dir idiomes, informàtica i totes aquestes matèries transversals, 1.772.000, així com per a especialitzats 1.819.000. A Menorca, 408.325, dels quals per a certificats de professionalitat n'hi 122.000; 27.000 per a tecnologies; 259.000 per a transversals i no hi ha hagut sol·licituds per a altres especialitats. I a Eivissa i Formentera 768.183, dels quals per a certificats de professionalitat són 252.800; per a tecnologies, 65.283; per a transversals, 267.493 i per a altres especialitats, 182.572. En termes d'adjudicació total són 7.416.337 euros per a formació ocupacional, el Pla FIB, per a aquest any.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 3681/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa als premis Ortega i Gasset de periodisme.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12 i darrera, RGE núm. 3681/06, relativa a premis Ortega y Gasset de periodisme, que formula el diputat Hble. Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. El passat dia 4 de maig es va celebrar a Madrid la cerimònia de concessió dels premi Ortega y Gasset de periodisme a tres periodistes mallorquins: Marisa Goñi, Maties Vallès i Felipe Armendáriz, i voldríem saber per quin motiu IB3 no cobrí aquest acte tan important.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo no tenc informació sobre aquest tema i per tant l'he hagut de demanar, perquè saben que hi ha el consell d'administració i la mateixa comissió de control per poder demanar aquests temes que interessin al diputat.

Després de ventilar aquesta consulta em comuniquen que dia 7 d'abril televisió Notícies Vespre d'IB3 acabava de tenir la notícia i va anunciar aquesta entrega d'aquest premi que donava *El País*, coincidint també amb els seus 30 anys d'aquest diari. Evidentment era un premi d'extraordinària importància que donava com a millor treball periodístic de l'any 2005 i per això, dia 11 de maig, a les 10 del matí, durant 20 minuts se va entrevistar a la Sra. Marisa Goñi a *Balears de Matí* per poder cobrir de manera exhaustiva aquesta notícia.

Per tant, la pregunta és incorrecte. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. L'incorrecte és l'actuació d'IB3, perquè és com si per informar de la cerimònia dels Premis Ramon Llull, dies més tard s'entrevistés un dels guardonats. Bé, el fet és que IB3 no cobrí aquest acte, la cerimònia d'entrega del Premi de periodisme Ortega y Gasset, a tres periodistes mallorquins per la informació d'un tema que, a més a més, els vols de la CIA han tengut ressò a nivell mundial, se n'han fet ressò tots els mitjans de comunicació d'arreu del món.

Però el més curiós és que dos dies més tard, dia 4 de maig, IB3 sí cobrí la cerimònia de concessió del Premi Montent, que no té ni de molt el prestigi, la importància de l'Ortega y Gasset, però sí el concedien al Sr. Pedro J. Ramírez, que no és ciutadà de les Illes Balears, maldament nedi dins la zona de domini públic de les Illes Balears.

Aquest cas demostra el provincianisme d'IB3 i del Partit Popular. No valorar el mèrit de la gent d'aquí, que són en molts de casos importants i adular la gent de fora, la gent que té poder a Madrid. O això, provincianisme, o el que seria pitjor, sectarisme, si s'hagués fet el buit per les informacions que han anat publicant aquests periodistes, això encara no sé si seria més greu que el provincianisme.

Vostè mateixa triï, o sectarisme o provincianisme. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Com a Vicepresidenta del Govern no prendré mai partit a favor d'un mitjà de comunicació i en contra d'un altre. Té tots el meu respecte el *Diari de Mallorca, El Mundo, Ultima Hora, Balears*, totes les televisions i mitjans audiovisuals i ràdios. Per tant, no crec que sigui un bon sistema que alguns membres de l'oposició critiquin a mitjans i en defensin uns altres. Aquí hem de defensar a tots els mitjans, a tots els periodistes per la feina diària que fan de poder transmetre la feina de Govern i oposició al carrer i donant l'enhonor a tots els premiats, evidentment a Marisa Goñi, a Maties Vallés, Felipe Armendáriz, per aquesta feina que els va donar el premi per ser capaços de donar a l'opinió pública internacional una agressió d'aquesta magnitud dels Drets Humans. Per això des d'aquí la meua felicitació. Això va ser cobert per Balears Vespre en el mateix moment en què se va tenir la notícia dia 7 d'abril, amb uns minuts d'una entrevista amb Marisa Goñi.

Per tant, entenc que ha estat cobert. També va ser cobert el premi que se va donar al director del diari *El Mundo* per una universitat de reconegut prestigi i allà on varen fer un acte que era important per a tot Espanya, com ho són els 30 anys del diari *El País* i com ho és l'aniversari de *La Vanguardia*.

Per tant Sr. Sampol, sectari vostè. Jo els defens a tots.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 2415/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de cohesió territorial a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en la interpel·lació RGE núm. 2415/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de cohesió territorial a les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, en aquest mateix ple ja hem tengut l'oportunitat d'interpel·lar-la i de qüestionar alguns temes que estan dins la seva gestió, són de l'àmbit de la seva conselleria. Ho hem fet en temes de carreteres, temes de transport públic terrestre, temes de transport marítim, intermodalitat. I avui i en aquest moment el que volem és interpel·lar-la i parlar..., reconec que en algun moment ho farem amb un cert to crític, de territori, de la seva política territorial.

La seva política territorial és, entenem, absolutament incoherent i és incoherent entre altres coses perquè res té a veure el que vostès vénen anunciant en les seves intervencions i anuncis de propostes, amb allò que en realitat han estat fent durant 3 anys de gestió del seu partit en aquesta comunitat autònoma. Hem tengut l'oportunitat de parlar puntualment, més ben dit, discrepar sistemàticament sobre diferents iniciatives presentades tan pel seu Govern, com pel seu grup parlamentari

en aquesta cambra en temes de territori. Hem de dir que entenem que (...) quina més absurda i quina més incoherent. Avui el que volem és precisament això, fer evident aquesta situació d'incoherència en la seva política territorial. Segurament una cosa que no li interessa gaire ni a la seva conselleria, ni al seu Govern, ni al seu partit. Però sí tenim intenció de comentar-ho avui en aquesta interpel·lació.

En la seva política territorial entenem que hi ha tot un seguit d'incoherències, però també li diré que entenem que es basa en dos enganys, o fraus bàsics la seva política. Vostès porten 3 anys fent realment política de destrucció del territori i ara, al final de la legislatura, anuncien mesures de protecció. Entenem que això és pura ficció. Entre les propostes que vostès han defensat, han fet en aquest ple, reclamen entre altres coses la necessitat d'unificació d'una normativa dispersa i amb això hi podem estar d'acord. Però quina és la realitat? Que des del 2003 el que han fet vostès ha estat ajudar a tot el contrari, fins i tot han fet més dispersa la normativa d'àmbit autonòmic. Recordi vostè que fins a 9 lleis autonòmiques han modificat amb l'únic objectiu d'adaptar-les als seus interessos polítics i particulars. El tractament normatiu en el mateix tipus de sòl és diferent en funció de l'illa de què es tracti, o més ben dit, és diferent en funció de qui governa a cada una de les illes de la nostra comunitat autònoma. Les lleis podem observar que tenen un significat per a una illa i un molt diferent per a una altra.

Sra. Consellera, el territori de les nostres illes no és tan diferent com vostès volen donar a entendre, tal vegada la diferència més evident sigui els quilòmetres quadrats de superfície que tenen cada una d'elles. Però llevat d'això poca cosa més. I què han fet vostès? Emparant-se en una suposada especial idiosincràsia d'alguna d'aquestes illes i una identitat diferenciada, han capgirat allò que era aquell esperit de política territorial integrada i coordinada, vigent fins l'arribada de les seves maniobres en temes de territori. Aquesta normativa dispersa, a la qual vostès feien referència i fan en alguna llei o en alguna proposta, ja li hem dit que estàvem d'acord que s'han agrupar en un solt text legal, haurà de reconèixer que era dispersa, però com a mínim tenia un sol significat. Ara i gràcies a la seva gestió territorial hem aconseguit que tenim una normativa dispersa, confusa, incoherent i fins i tot, li arribaria a dir que injusta.

Vostès també han parlat de seguretat jurídica i de transparència en temes de territori, però la realitat és que allò que han aconseguit han estat clares discriminacions d'uns ciutadans respecte d'altres a l'hora d'aplicar determinades lleis que afecten el territori de les nostres illes. Aplicant el seu criteri, alguns ciutadans d'aquestes illes estan sotmesos i allò que diré és una definició que han fet vostès en diferents propostes i diferents declaracions que nosaltres no assumim, però com dic, estan segons diuen vostès, sotmesos a una llei injusta, que perjudica els seus drets i que és contrària al principi de seguretat jurídica. En canvi, alguns altres s'han vist alliberats de la submissió a aquesta llei injusta, repetesc segons vostès, i ho han fet amb l'únic mèrit de residir o viure a una illa governada pel Partit Popular, com és Eivissa, allà on la prioritat són els interessos econòmics particulars i de partit, per damunt dels interessos generals, que seria el precepte que hauria de regir en la gestió del nostre territori.

El segon punt i el segon frau del qual li parlava és la permissivitat que és palpable per part de les administracions governades pel Partit Popular, davant les irregularitats en territori, urbanisme i medi ambient. Com he dit, vostès han modificat lleis per tal de donar cobertura a actuacions il·legals i han arribat a premiar aquells que edificaren il·legalment, a aquells que burlaren el compliment de la normativa vigent. La situació és tan clara i evident que fins i tot algun expert en temes de gestió territorial s'ha permès afirmar que incomplir la normativa, especialment la que fa referència a sòl rústic, fins ara no estat mal vist, ni ha suposat un greu problema. Això és el que més clarament identifica la seva política territorial, aquests temes d'infracció, d'irregularitats, d'il·legalitats, no són per a vostès una gran cosa, ni mereixen gaire atenció.

Això fet és especialment aplicable a les nostres illes i aquesta mateixa opinió la recullen la Fiscalia general de l'Estat i el fiscal de medi ambient de Balears. La Fiscalia general de l'Estat amb un informe que forma part de la seva memòria del 2005, destacava l'increment a Balears dels delictes contra l'ordenació territorial i els vincula a les trames de corrupció política. Un altre fet a destacar d'aquest informe és que..., a més demostra també clarament quina és la seva política territorial, és que mentre a les nostres illes la majoria de denúncies que investiga la Fiscalia han estat formulades per organitzacions ecologistes o per entitats ciutadanes, a altres regions d'Espanya, com per exemple a Andalusia, moltes d'aquestes denúncies són tramitades o presentades per ajuntaments o per altres administracions. Això aquí és pràcticament impossible, i menys a totes aquelles en què governa el seu partit.

El fiscal de medi ambient constata que la situació a Balears és preocupant, en el conjunt de les illes, si bé és especialment crítica a l'illa d'Eivissa, allà on s'observa una certa complicitat i tolerància, sobretot a determinats ajuntaments amb certs comportaments que són realment greus. I arriba a dir textualment: "a Eivissa hi ha ajuntaments que actuen amb tolerància front els delictes i alguns fins i tot en són còmplices". I davant tot això, la majoria d'administracions, especialment aquelles governades pel Partit Popular, entre les que se compta la seva pròpia conselleria, són simples espectadors impassibles. Els seus ajuntaments no fan res, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera tanca els ulls i tampoc vol saber res. Només quan davant d'alguna proposta dels grups de l'oposició surt dient que ara posa en marxa un seguit de coses. Però en realitat no fan res, no fan res.

Sra. Consellera, ja n'hi ha prou d'hipocresia política. Està bé parlar d'unificar normativa territorial i urbanística, està bé parlar de més seguretat jurídica, de protecció territorial, de desenvolupament sostenible com a fórmula bàsica a aplicar en el consum territorial. Però totes aquestes propostes anunciades per qui, com vostès, s'ha passat 3 anys desprotegint el territori, modificant normes a la carta, únicament perquè fossin més permissives, evitant en allò que sigui possible, el compliment de sentències judicials condemnatòries, ja li dic, quan aquests anuncis, aquestes afirmacions, quan les diuen vostès, no són més que propostes buides i fins i tot, algunes d'elles falses.

De res serveix aprovar lleis en matèria territorial i urbanística, si al mateix temps no hi ha una claríssima intenció

de fer-les complir. I vostès, ja li dic Sra. Consellera, no la tenen. Han d'acabar amb la seva política territorial a la carta, deixin d'estar més pendent dels interessos polítics del Partit Popular i dels econòmics d'alguns dels seus amics i comenci a pensar amb tots. Pensi realment amb el territori que és de tots i recuperi aquella coherència amb la política territorial. I per acabar Sra. Consellera, només li recordaré una cosa. Qualsevol llei que es presenta i s'aprova per saltar una trava legal, Sra. Cabrer, és il·legal.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Sra. Consellera d'Obres Públiques Sra. Cabrer.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La interpel·lació plantejada pel Grup Parlamentari Socialista diu textualment: "interpel·lació sobre la política general de cohesió territorial a les Illes Balears, en relació a la Llei de mesures específiques i tributàries per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme". Ho dic perquè aquest és el plantejament i no una interpel·lació ambigua, d'acusacions vetllades i jo me cenyiré a temes que sí crec que són importants. Jo crec que aquesta interpel·lació se planteja a una legislatura allà on des del nostre judici s'ha produït un important avanç en els instruments d'ordenació territorial de les nostres illes.

Aquesta és la legislatura allà on han quedat aprovats tots els plans territorials de cada illa, a més d'haver-se aprovat el Pla energètic, el Pla de transports, el Pla de telecomunicacions, la primera Llei de Ports de les Illes Balears i la Llei d'Espais de Rellevància Ambiental (LECO). És legislatura per tant, allà on la seguretat jurídica està garantida, així com el respecte a la propietat privada. Plantejar per tant, una suposada manca de cohesió territorial és un debat fals, que obeeix únicament a un intent de tornar reobrir un debat d'una llei aprovada legítimament per aquest Parlament, a instàncies de la iniciativa legislativa legítima d'un consell insular, el d'Eivissa i Formentera i que a més, té transferides les competències d'ordenació del territori i urbanisme.

Se planteja una interpel·lació en relació a una llei concreta, la Llei de mesures específiques i tributàries per a Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació del territori, urbanisme i turisme, que a part de ser una llei ja aprovada i que vincula per tant, a tots els poders executius, tan el Govern com el consell. En el fons el que pretén la interpel·lació és interferir en les competències transferides al Consell Insular d'Eivissa i qüestionar la seva legitimitat, tan en presentar una proposició de llei com en fer efectiu un model territorial propi que és allò que diu textualment la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de

competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori.

La realitat urbanística i territorial de les Pitiüses és diferent a la resta d'illes. Els seus assentaments humans, la realitat geogràfica, social, turística i en general, les necessitats i inquietuds dels seus ciutadans són específiques i particulars. Aquest és l'esperit de la transferència de competències i així basta una simple lectura dels tres plans territorials insulars per constatar aquesta realitat diferenciada i particular. Se tracta per tant, de veure si el contingut d'aquesta llei romp amb aquesta distribució competencial o no és més que l'exercici de l'autonomia del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Com antecedents cal referir-se a les Directrius d'Ordenació del Territori, que ja varen determinar el temps que feia una regulació per a totes les illes de la necessitat de què els llavors anomenats plans territorials parcials anessin referits a cadascuna de les tres illes.

En segon lloc, s'ha de fer esment als plans territorials insulars, introduïts per la Llei 14/2000, de 21 de desembre i definits com a instruments generals d'ordenació del territori de les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. En definitiva varen significar de manera indubtable que cada illa establiria el seu propi model territorial. Aquesta llei va ser el darrer punt d'inflexió dins el model de política territorial de la nostra comunitat i que va donar un paper fonamental als plans territorials insulars, en detriment precisament de les Directrius d'Ordenació Territorial que varen quedar limitades a la formulació de principis generals.

Tots aquests antecedents són necessaris recordar-los per veure en quina situació ens trobam i així, perquè una vegada la contrastem amb el contingut de la llei objecte de discussió, puguem veure com aquesta no té la més mínima conseqüència de desequilibri competencial amb l'ordre establert anteriorment. Precisament l'exposició de motius d'aquesta llei fa esment a què la Llei 14/2000 d'ordenació del territori ja reconeix que, llegesc textualment, "la configuració de l'arxipèlag facilita que cada una de les illes dugui a terme l'ordenació del seu territori de manera autònoma, a través de les institucions pròpies". Així com també, la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències en els consells insulars en matèria d'ordenació del territori, assenyala com a objectiu primordial de la regulació que les institucions pròpies de cada illa puguin desenvolupar en l'àmbit respectiu un model territorial propi. Afegeix també l'exposició de motius, que una vegada aprovat el Pla territorial insular d'Eivissa i Formentera, se fa necessari procedir a dictar mesures de caràcter legislatiu que garanteixin l'efectivitat del model territorial contingut per les dues illes en aquell pla. I diu també una cosa molt interessant en ordre a la qüestió que se planteja. Les determinacions no transcendeixen de l'àmbit insular, sinó que adapten aspectes de la legislació balear a la idiosincràsia pròpia d'unes illes amb identitat diferenciada i amb unes característiques d'assentaments humans totalment diferent a la resta d'illes.

És dins aquest marge allà on queden delimitades totes aquestes referències de dret positiu, contingut que per altra banda si el repassam, veim que no provoca cap discordança, com vostè manté. Així per exemple la derogació dels efectes

retroactius de la Llei 9/99, de 6 d'octubre, no fa altra cosa que corregir una situació injusta de tractament de la regulació del dret intertemporal respecte la sol·licitud de llicències d'obra, derogant així els seus efectes retroactius. La previsió de determinacions per tal de què els terrenys allà on l'ús de l'habitatge unifamiliar està prohibit sigui computable a efectes edificatoris en determinades condicions, no se pot dir tampoc que sigui causa d'una ruptura de principis de cohesió territorial. El mateix podem dir de les mesures de compensació de terrenys inedificables per possibilitar la construcció d'un habitatge unifamiliar, o de les mesures que permeten, sempre complint unes condicions, una reducció de la superfície mínima exigible a efectes edificatòries en finques de sòl rústic, amb la finalitat de primar els propietaris tradicionals d'aquests terrenys. El mateix amb les normes turístiques, en previsió de què el Pla territorial pugui regular modalitats, condicions específiques i procediments d'autoritacions de l'oferta turística en sòl rústic, o la compatibilitat de la vinculació de camps de golf amb l'oferta complementària de terrenys, sobre terrenys ja vinculats a l'ús d'habitatge unifamiliar aïllat en sòl rústic.

Xerram per tant, de qüestions puntuals, que ni conjuntament, ni molt manco aïlladament considerades se pot dir que rompen el sistema d'equilibri competencial, o de cohesió territorial entre les illes. Però a més tenim altres antecedents i no precisament del Govern del Partit Popular. Xerram per exemple de la Llei 4/2000, de 22 de març, de moratòria de construcció de camps de golf a les Illes Pitiüses. O la Llei 9/2002, de 12 de desembre, per a la modificació de la Llei 2/99, turística de les Illes Balears per a l'illa de Menorca, allà on quedaren exceptuats de l'obligació de donar de baixa definitiva autoritzacions turístiques d'obertura en els establiments d'allotjament ubicat a les zones turístiques que estableix el POOT de Menorca. Aquestes lleis rompien la cohesió territorial, o desenvolupaven el model territorial propi i la idiosincràsia de cada illa? Si vostès diuen que aquest Govern ha romput la cohesió territorial, abans també. El que no podem fer són parts i quarts.

Crec sincerament que en el marc de la Llei de transferències en ordenació del territori, el Govern ha estat aquesta legislatura escrupolós en el respecte en els consells insulars i ha desenvolupat correctament les funcions que li reserva l'article 5 de la llei i que li vull recordar que són: la redacció de les Directrius d'Ordenació del Territori, la potestat reglamentària, l'emissió d'informes preceptius en els instruments d'ordenació del territori dels consells, o l'elaboració dels plans sectorials que no corresponguin als consells insulars, així com la coordinació de les administracions a través de la Comissió de Coordinació de Política Territorial. Totes aquestes funcions s'han desenvolupat activament, així com les reunions periòdiques de la Comissió de Coordinació. També els plans sectorials competència del Govern han estat aprovats aquesta legislatura. I en definitiva, si a això hi afegim que els 3 plans territorials insulars han aprovats i que fins i tot, el Consell Insular d'Eivissa els vull recordar que l'any 2003 vàrem haver d'ampliar el termini d'aprovació perquè l'incompliment de l'article 84 de les Directrius d'Ordenació del Territori va ser total per part del pacte progressista d'Eivissa. Jo crec per tant que amb aquesta ampliació i que el Consell Insular d'Eivissa té l'aprovació inicial i definitiva del seu pla territorial, crec que aquest consell mereix el suport del Govern per haver fet

possible aquesta aprovació i per haver fet possible el seu propi model territorial.

Per tant Sr. Diputat, vostè ha xerrat de disciplina urbanística, que és competència dels ajuntaments i dels consells, de tots els colors polítics. Ha fet unes acusacions vetllades que jo crec sincerament que són la típica demagògia. Jo simplement crec que vostès no tenen cap argument concret d'aquesta suposada manca de cohesió territorial, s'ha donat un impuls molt important a tots els instruments d'ordenació del territori aquesta legislatura. En definitiva, vostès volen reobrir un debat d'una llei que ja va ser tractada en aquest Parlament, però en cap cas vostès poden qüestionar un article concret o no, jo no ho discutiré, varem tenir el debat de la llei, però ni molt manco aquesta llei afecta la cohesió territorial de les nostres illes, sinó que respecte les transferències de competències d'ordenació del territori, la Llei d'ordenació del territori que apostava per un model territorial propi de les Illes Balears i que donava tot el protagonisme als consells insulars.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició i per un temps de 5 minuts intervén en primer lloc el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Boned, segurament a vostè el deuen considerar com a empestat per part dels bancs que tenc aquí a la dreta perquè veig que han sortit tots els diputats d'aquest grup parlamentari, supòs que excepte el que li ha de donar la rèplica quan vostè ha començat a parlar. Jo crec que ja està bé, vostè va dir unes coses que no els varen agradar, coses que no eren noves, no va dir vostè res que no s'hagués dit des del banc del Partit Popular. Jo crec que ja està bé, aquest boicot a un diputat perquè no agrada d'allò que parla, crec que s'hauria d'acabar i que es comenci a tenir una mica de respecte. Números com aquest, o com el de l'assemblea de Madrid de l'altra dia crec que no beneficien el més mínim a la institució parlamentària.

Però bé sobre allò que vostè ha dit Sr. Boned....

(Remor de veus)

Estava parlant jo crec, si el Sr. President no me lleva la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Segueixi Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Jo crec que la incoherència de la política territorial del PP, la manca de cohesió comença des del propi inici de legislatura, allà on es fa una llei per via d'urgència per autoritzar un camp de polo a Campos. Camp de polo que per cert, ja s'havia

indemnitzat i se va haver de retirar. I al mateix per a l'edificabilitat dels ANEI a unes illes determinades i a altres no. Seguim, per la Llei d'acompanyament i es fa, cosa absolutament insòlita, una norma perquè es legalitzi una casa il·legal. Una norma que només és per a una de les Illes Balears, ni tan sols per a les Pitiüses, per a l'illa d'Eivissa i perquè hi entri la casa del Sr. Cretu. Segueixen en la reducció de parcs naturals i arribam, efectivament, a aquesta Llei de mesures específiques per a l'illa d'Eivissa i per a l'illa de Formentera, (...) a l'illa d'Eivissa, que és allà on hi ha.

Bé, què passa des del nostre punt de vista? El nostre punt de vista és que creim que no hi ha política territorial sinó que hi ha clientelisme polític per part del Govern del Partit Popular, clientelisme polític i protecció dels seus batles i dels seus càrrecs públics. L'intent de legalitzar la casa, amb ordre de demolició del Tribunal Suprem, del Sr. Cretu és per protegir el Batle de Sant Antoni del PP. El Batle de Santa Eulària, al qual el Tribunal li anul·len, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor, aquesta presidència ha estat molt generosa amb la seva introducció, però no es pot vostè sortir del tema, que li record que és política de cohesió territorial a les Illes Balears. Li prec que segueixi amb aquesta interpellació que vostès han demanat.

Moltes gràcies.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President, però jo crec que dins la manca de cohesió territorial són les normes específiques que es fan per a una illa determinada, i és una interpretació meua, lògicament una interpretació que es facin en un sentit o en un altre. Jo tenc dret, i no s'ha donat ni una sola explicació raonable per justificar la vergonya de la legalització de la casa Cretu, tenc dret a suposar que es fa per evitar problemes al batle del PP del Partit Popular, tenc com a mínim el dret a imaginar-me aquestes coses, com altres actuacions que es fan a favor de batles determinats. I aquí s'ha parlat, i no se'ls ha tallat la paraula, d'actuacions dels consells insulars, o ha parlat la consellera i ha defensat actuacions de determinats (...) insulars. Bé, jo crec que l'actuació del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, intentant legalitzar el desastre de Santa Eulària, també està dins aquesta manca de cohesió territorial.

Bé, Sr. Boned, a aquesta manca de cohesió que vostè ha dit se li respon que hi ha mesures específiques perquè hi ha realitats específiques diferents, i es diu: els plans territorials insulars són completament diferents. Idò si els tres són diferents, no n'hi ha un que sigui diferent, sinó que els tres són diferents perquè hi ha mesures específiques únicament per a un? Perquè des del meu punt de vista per al clientelisme polític i per a la protecció de determinats càrrecs del PP.

Per què les categories de sòl idèntiques, categories de sòl que tenen la mateixa definició legal, no categories que tenen una definició legal diferent, no tenen el mateix règim d'ordenació territorial, el mateix règim de construcció? Per què si una ANEI és ANEI a una illa o a una altra, una és edificable

i l'altra no? No parlem de figures diferents, parlem de la mateixa figura legal.

Bé, tot això, des del meu punt de vista, no té altra explicació, perquè no hi ha cap raó d'ordenació territorial que, com deia abans, és clientelisme polític a favor de qui tothom sabem.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Perdoni, però m'havia distret un himne que no sé si han posat en el meu honor, no ho crec.

(*Rialles*)

Moltes gràcies, era una broma, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

No, Sr. Diputat, no sé si era en el seu o en el del seu predecessor, en qualsevol cas pot continuar.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies. Bé, hem escoltat amb atenció les intervencions que s'han suscitat en aquest debat, especialment la de la consellera, que ha fet una defensa encesa de l'autonomia dels consells insulars, però jo crec que dins aquest debat hauríem de clarificar quin és l'àmbit competencial de cadascun dels consells insulars. Evidentment, l'Estatut d'Autonomia i les lleis de transferències han atorgat als consells insulars amplíssimes competències en matèria d'ordenació del territori que s'han d'instrumentalitzar mitjançant els plans territorials insulars de cadascuna de les illes, però acomplint un marc general que és el que imposa aquest Parlament. És a dir, el Parlament dicta unes normes de caràcter general que vinculen els consells insulars i els ajuntaments dins l'àmbit competencial de la comunitat autònoma i dins aquest marc competencial cada consell insular pot fer el seu pla territorial insular, pot incrementar les mesures de protecció, de fet, Menorca té un pla territorial insular més restrictiu que el de Mallorca o que el d'Eivissa i no s'ha sortit de la norma general.

Què passa, però? Que el Consell Insular d'Eivissa i Formentera elabora un pla territorial insular que surt d'aquestes normes de caràcter general i el Govern de les Illes Balears, en lloc d'esmenar allò en què el Consell Insular d'Eivissa i Formentera s'ha excedit, s'ha excedit de la norma de caràcter general, el que fa és dur una llei al Parlament per adequar el PTI a una norma específica per a Eivissa i Formentera. I és quan aquí es fa la injustícia, és aquí allà on és criticable aquesta actuació del Govern. O exactament quan s'utilitza una llei d'acompanyament dels pressuposts i es fa una llei específica, com ha dit el Sr. Ramon, per legalitzar una casa situada en el

cap curucull d'una muntanyeta d'Eivissa, cosa totalment prohibida, i que té un impacte visual i paisatgístic brutal, i aquest Parlament es posa a disposició d'un infractor urbanístic en lloc de col·laborar en el restabliment de la legalitat, aquesta és la qüestió.

Ha retret la consellera una moratòria de camps de golf per a Eivissa, però, perdonin, és que l'única institució per establir una moratòria de camps de golf és el Govern de les Illes Balears, i ho fa a petició de l'autoritat que governava en aquell moment, de la majoria que en aquell moment governava Eivissa i Formentera. El Govern es converteix en un instrument per vehicular una política proteccionista, temporal, perquè una moratòria és una mesura temporal que, com a màxim pot tenir dos anys, i per tant no és comparable.

Aleshores, aquí es produeix una descohesió pel fet que des del Parlament s'imposen criteris distints, normes distintes a cadascuna de les illes. Jo crec que això, a més d'introduir una gran inseguretat jurídica, que els que vulguin actuar a cadascuna de les illes han de mirar les normes específiques *ad hoc* que ha fet aquest Parlament, o fins i tot les lleis d'acompanyament dels pressuposts, i bé, introduint un caos normatiu espectacular. I des d'aquest punt de vista, hem de donar la raó al Sr. Boned, perquè li vessa.

I el Parlament no ha legislat a favor dels interessos generals, el Parlament s'ha posat a favor d'uns interessos molt particulars, que podrien ser legítims; però, a més a més, en aquest cas són interessos il·legítims, perquè han provocat il·legalitats urbanístiques, i fins aquí podem arribar. Crec que el Parlament no pot caure més baix, fer una norma específica per donar cobertura a uns infractors. No podem caure més baix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, per tal de defensar el posicionament del meu grup respecte d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista. És cert, i així ho crec, que una vegada escoltada la veu del Grup Parlamentari proponent, el meu grup s'ha de posicionar, necessàriament i absolutament, en contra, per quant entenem que hi ha diferents perspectives sobre realitats que són també, efectivament, realitats diferents.

Convendran amb mi, senyors diputats i diputades, que la realitat urbanística i territorial de les Illes Balears és absolutament diferent a la resta de les illes; és a dir, són totes absolutament diferents, i ja ho ha dit la consellera, diferents assentaments humans, realitat geogràfica, social i turística singular i particularitzada, que ens fa tenir també una realitat legislativa en funció d'aquestes singularitats que es viuen a totes i cadascuna de les illes. Però quin millor exemple que justificar aquesta realitat mitjançant les lleis, mitjançant els texts legislatius.

Com saben vostès, l'administració de la comunitat autònoma es reserva, efectivament, facultats normatives i facultats executives en matèria d'ordenació territorial, entre les quals cal destacar les DOT, les Directrius d'Ordenació Territorial, i és precisament aquí i no a un altre lloc on es reconeix efectivament aquest fet diferencial, urbanísticament parlant, de totes i cadascuna de les Illes, i ho trobam precisament a l'exposició de motius de la qual la consellera avui ja n'ha fet referència, però que a mi també m'agradaria, per si no ho saben, m'agradaria reproduir-ho, diu l'exposició de motius: "La configuració de l'arxipèlag facilita que cadascuna de les illes dugui a terme l'ordenació del seu territori, de manera autònoma a través de les seves pròpies institucions i que el Govern de les Illes Balears sigui garant dels aspectes d'ordenació que transcendeixin de l'àmbit insular". I això, ho acab de dir, és un reconeixement exprés que les DOT fan i que clarifica i també especifica perfectament la realitat de les nostres illes, i així mateix també ho ha dit la consellera.

Però aquesta circumstància no només s'explica en aquest text legislatiu, no només s'explica a les direccions d'ordenació territorial, també s'explica precisament a l'exposició de motiu de la Llei de transferències en matèria d'ordenació del territori als consells insulars i, en particular, a la Llei de transferències 2/2001, de transferència al consell insular d'Eivissa i Formentera on, com a objectiu primordial, és que les institucions pròpies de cada illa puguin desenvolupar, en el seu propi àmbit respectiu, un model territorial propi. Cal recordar que aquesta llei de transferència precisament va ser aprovada en aquest Parlament quan governava el pacte de progrés i, precisament, aquesta exposició de motius no va ser redactada sinó pel mateix pacte de progrés. Aquesta cohesió territorial no es plasma a un text legislatiu que precisament havien tengut els proposants avui aquí l'oportunitat de fer-ho manifest i no ho varen fer. Per què? No ho sabem.

I per què ens presenten avui una proposició no de llei d'aquestes característiques? Evidentment, per fer política, som aquí per a això, per fer política, i no per solucionar els problemes dels ciutadans, som aquí per fer política i això és precisament el que avui en aquesta tribuna s'ha fet, i no s'ha fet altra cosa més que política. I això, jo crec, el que avui hem viscut aquí, i ho dèiem dies abans, crec que el que hem viscut aquí és un frau, reglamentàriament pot ser permès, però jo pens que és un frau. Avui aquí debatem una interpel·lació sobre mesures urbanístiques i s'ha parlat, precisament, de clientelisme, s'ha parlat d'interessos polítics, s'ha parlat d'interessos particulars, jo crec que això clama al cel. Jo crec que aquí no hi som per a això, crec que molts diputats, Sra. Consellera, confonen el Parlament de les illes Balears amb els Jutjats, i els Jutjats són a Via Alemanya, no són al carrer Conqueridor, ni són a Palau Reial, per tant tots aquells diputats que pretenguin denunciar qualche qüestió jo els cit a termini que se'n vagin a Via Alemanya, que és el lloc adient i el lloc adequat on han d'anar, i no fer falses i (...) acusacions d'aquesta tribuna, d'aquesta noble tribuna, per fer el que s'ha fet avui aquí. I s'ha fet política, cohesió, es demana cohesió.

Mirin, jo vull recordar el mateix que ha recordat la consellera, quina cohesió territorial és aquella que impulsa normatives discriminants a les illes menors? Precisament es varen donar a l'anterior legislatura, moratòries de camps de

golf. Volem cohesió o no volem cohesió, què passa? Bé, és que Eivissa no és igual, no és igual i per tant hem d'aplicar una moratòria sobre camps de golf, que està absolutament permesa a la resta de les illes. Això no és així, aquí predicam un dia una cosa i un altre dia en predicam una altra, senyors això no és així.

Jo deman, abans de cohesió, mirin, senyors diputats, jo deman coherència, és que abans de cohesió s'ha de demanar coherència; no podem tenir cohesió amb incoherència i avui aquí se n'ha produïda molta d'incoherència.

Jo no parlaré de corrupció, aquí he vingut a parlar d'una altra cosa, molts altres diputats ja s'han encarregat de fer-ho, jo si em posàs aquí a parlar de corrupció possiblement no acabaria avui, dels casos mobiliaris a l'illa d'Eivissa, mobiliaris i parlam de mobles, i dels casos immobiliaris a l'illa d'Eivissa no en parlem, no en parlem, no en parlem perquè no és el lloc adient. Per tant, mirin, jo els convit als que han presentat aquesta proposició que la moció sigui almenys seriosa, amb rigor, ajustada i que no entri en qüestions que no són pròpies d'aquest Parlament i que són susceptibles de ser substanciades als tribunals. Això no és un tribunal, aquí no hi som per jutjar. Bé, jo crec que aquests arguments ja són prou per haver-nos posicionat sobre el que el proponent ens ha duit avui a aquest Parlament, aquest diputat ha fet menció a aspectes legals que justifiquen el posicionament d'aquest grup parlamentari i a qüestions formals que pens que molts diputats haurien de tenir present i molt en compte abans de pujar a aquesta noble tribuna.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, quan qualche portaveu ha parlat de l'actitud del Grup Popular he de dir que no és més que una mostra més d'això, d'una actitud prepotent i sectària. Perquè es creu el Grup Popular que la majoria absoluta li dona dret a insultar i a ser ofensiu, però en canvi quan els donen la seva mateixa medicina se senten insultats, ofesos i han de muntar el que ja començat a estar acostumat numerets ridículs de circ, com el d'avui, o com el del dijous al Congrés, o com el de fa una setmana d'un diputat amb sabates penjades al coll. Això és la política del Partit Popular, números de circ, però com que, a mi particularment no me preocupa gaire perquè ja de petit al que m'acostumaren és que més val estar tot sol que mal acompanyat, i avui, evidentment, m'estim més estar tot sol que segons amb quines companyies.

(Remor de veus)

I passant a la interpel·lació, dir que la Llei de mesures és perfectament raonable que surti en aquesta interpel·lació, entre d'altres coses perquè figura en el text de la interpel·lació i no podem defugir del que està escrit i que s'ha presentat i ha estat aprovat.

Sra. Consellera, vostè ens diu que no hi ha tal ruptura de la cohesió, que tot el que es fa es fa en atenció a cadascuna de les illes, que cadascuna ha aprovat el seu pla territorial, però me vol explicar si cadascuna ha pogut aprovar el seu pla territorial per què dues ho han fet dins un marc legislatiu vigent i un, casualment, consell governat pel Partit Popular ha atorgat un pla territorial il·legal i ha estat necessari venir a aquest Parlament a modificar les lleis, perquè si no aquell pla territorial no era aplicable, Sra. Consellera? A això li diu vostè cohesió i a això li diu vostè -com deia també el seu portaveu-coherència? Això és qualsevol cosa menys coherència.

Diu que cada illa és diferent, i és més que evident, està clar, ja li he dit que són molts els que reconeixen l'especial idiosincràsia i el que significa aquesta per a Eivissa i Formentera. Sense anar més lluny, tal vegada aquesta peculiaritat es basi en què per temes de territori i urbanisme estan imputats l'alcalde de Santa Eulària, l'alcalde de Sant Josep, el tinent, l'exalcalde de Formentera, tècnics de tots aquests ajuntaments, per no recordar el que ja li han comentat alguns de les famoses sentències de la casa de Cretu o una nova ara que tenen també sobre la taula, que és el Puig d'en Serra a Sant Josep.

Però, per si no basta tot això, li diré que a Mallorca no són una excepció, perquè a Mallorca també tenen qüestions que freguen una mica la il·legalitat i algunes d'elles també tenen casos molts d'alcaldes que estan imputats o estan denunciats davant els tribunals, hem de recordar que hi ha una llista d'onze: Selva, Campos, Santanyí, Santa Margalida, sa Pobla, Felanitx, Lloret, Montuïri, tots aquests perquè, casualment, no sé si per error també, es firmaren unes certificacions només per avalar una irregularitat d'un alcalde del seu propi partit. I de tot això, Sra. Consellera, no n'hi hem sentit a dir gaire cosa.

Miri, totes les modificacions que vostè avala i que s'han presentat via aquesta Llei de mesures específiques per a Eivissa i Formentera i que vostè diu que estan totes molt bé, sap l'únic que persequien? Vostè diu que adaptar la idiosincràsia d'una illa o la normativa a aquesta idiosincràsia, l'únic que persequien realment era possibilitar construcció allà on era impossible construir, on estava prohibit; fomentar la creació de nuclis de població en sòl rústic, fins i tot en protegit, i legalitzar edificacions il·legals i per tant vetllar per interessos particulars. Tot això és el que vostè defensa.

Però la seva política és absolutament erràtica, Sra. Consellera, perquè ara, quan ja s'han dedicat a desfer tot el que podien desfer, a desprotegir tot allò que era desprotegit, ara anuncia, i vostè ho ha fet en roda de premsa, una nova llei que serà una cosa magnífica, englobarà tota la normativa dispersa i tindrà com a base la sostenibilitat del territori i la protecció territorial. Això ho diu vostè, que han aprovat mesures que anaven a fer tot el contrari; hi ha diverses incoherències i només n'hi parlaré d'alguna, perquè ja no tenc més temps, però ara resulta que els ajuntaments no podran revisar els planejaments per normes subsidiàries, hauran de fer revisió del pla general. Ara, quan ja s'han dedicat vostès a adaptar als interessos de cadascun dels ajuntaments, via modificació o via normes subsidiàries, ara resultarà que ara ja ho han de fer d'una altra manera, però tres anys han tengut vostès perquè els ajuntaments i els consells sí adaptassin amb normes

subsidiàries, sobretot a qualche ajuntament que li anava molt bé que el consell les redactàs perquè el salvava de molts mals de cap.

Sra. Cabrer, li repetesc el mateix, no té coherència, no hi ha cohesió, vostès han eliminat aquesta cohesió. El fet diferencial d'Eivissa, li repetesc el mateix, no pot suposar que allà s'hagi de canviar la llei perquè el pla territorial sigui legal, la resta no ho han fet i allà s'hagués pogut aprovar un pla territorial adaptat a la normativa, no és que s'hagués pogut aprovar, és que tenien l'obligació d'aprovar-lo, perquè llavors el que feren va ser abusar de la seva majoria absoluta en aquest Parlament per adaptar als seus interessos particulars aquesta normativa que els permetés aprovar aquest Pla Territorial a Eivissa i Formentera.

Per acabar, Sra. Consellera, PP en tema de territori en aquestes illes no significa Partit Popular, PP en aquestes illes significa partit perillós, molt perillós, Sra. Consellera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Sra. Consellera, Sra. Cabrer.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo efectivament no venia preparada per parlar dels exbatles de Maó o de Calvià o de Pollença, no, no venia preparada, però fem una interpel·lació de batles i de disciplina urbanística i de casos de corrupció, la podem fer tranquil·lament, no venia preparada, sincerament, perquè jo crec que vostès han plantejat una interpel·lació sense substància, Sr. Diputat, perquè s'ha vist, cap substància, discurs contradictori, ja ho han dit, manca de cohesió entre els seus arguments de coherència, entre els seus arguments.

Jo crec que, com que les carreteres no han anat bé, perquè no han anat bé, doncs ara tornam al debat territorial, no? I tornam al de sempre, PP destructor del territori, el de sempre; aquí s'obvien moltes lleis que s'han tramitat i molta feina que s'ha fet aquesta legislatura per protegir el nostre medi ambient, però evidentment ara hem de fer aquest debat perquè les carreteres han fallat, i ara s'han fet i la gent està contenta, idè reobrim aquest debat. I tornam parlar del Sr. Cretu, que tan particular era la llei que no l'ha utilitzat, ja ho vàrem dir que era una llei general que s'ha beneficiat molta gent d'Eivissa que tenien situacions injustes, però bé, és igual, reobren el debat, ja s'ha debatut aquí.

I jo deman: per què no varen aprovar el Pla Territorial d'Eivissa i Formentera que tenien l'obligació legal d'aprovar el pla en quatre anys, ho deia l'article 84 de les Directrius d'Ordenació del Territori? I no va ser possible i vàrem haver de modificar la llei perquè no incomplís Eivissa les Directrius d'Ordenació del Territori. I per què no ho varen fer quan varen tenir l'oportunitat? Aquest Consell Insular d'Eivissa sí que ho

ha fet, ha fet la seva feina i per tant els ciutadans d'Eivissa avui tenen un marc jurídic segur i de seguretat jurídica i de respecte a la propietat privada. Però, clar, si no fan les seves feines quan els pertoca, després ja dic, no van bé les carreteres, tornam a reobrir aquest debat, i jo crec que han de modernitzar un poquet més el discurs, perquè sempre, a cada legislatura, és un poquet el mateix, i ara tornam al mateix discurs.

I s'obvia que es varen transferir les competències als consells, però no només això, sinó que quan es va modificar la Llei d'ordenació del territori, es va fer una nova llei d'ordenació del territori, vostès l'any 2000, que nosaltres respectam, per tant no és que es faci aquí una defensa dels consells, es fa una defensa del que està a les lleis que nosaltres respectam, es va dir clarament el contingut que han de tenir les Directrius d'Ordenació del Territori o la revisió o modificació que se'n faci és en aquesta llei més taxat i reduït; per tant, vostès l'any 2000 varen llevar competències del que havien de fer les Directrius d'Ordenació del Territori, i varen dir: "evidentment això significa donar un paper més rellevant als plans territorials insulars, els quals tenen la consideració d'instrument clau en l'ordenació del territori. Els plans territorials insulars són la peça clau de la política territorial de les Illes Balears".

Jo crec que el discurs que vostès han tengut aquí avui és donar una passa enrera, donar una passa enrera perquè és el Consell d'Eivissa, perquè si això ho hagués fet un consell del seu color polític i el Govern digués, "oye, es que se rompe la cohesión territorial", s'haguessin manifestat davant el Consolat. Ben alerta que el govern faci segons quines actuacions en matèria d'ordenació del territori, perquè legítimament se'ls ho ha donat, els consells insulars tenen avui el paper rellevant en matèria d'ordenació del territori i el Govern té les facultats que té.

I en aquest sentit, que es digui: és que en els altres plans territorials no es va modificar cap llei i per aplicar el Pla Territorial d'Eivissa i Formentera es va haver de modificar una llei, i què passa és que la llei no es pot modificar? Romp aquest marc? No ho romp, el que hem d'analitzar és si la modificació de la llei ha romput aquest marc que marquen les transferències d'ordenació del territori. I vostès saben que no és així, que ni aïlladament ni en conjunt cap de les mesures que estan contemplades i que he pogut enumerar, perquè vostès han fet una interpel·lació molt demagògica, molt d'alcaldes i no sé què i no sé quants, vostès saben que no ha estat així i que avui podem donar l'enhorabona que tots els consells insulars tinguin aprovats els seus plans territorials i que els ciutadans tinguin millors condicions de vida i sobretot seguretat jurídica.

Jo li he de dir bàsicament que vostè parla en aquest moment que si es fa una llei conjunta; jo crec que no és el mateix el debat de l'ordenació del territori que una llei de procediments com és la Llei del sòl que, a part, tenim oportunitat de debatre aquí. I evidentment, aquesta llei, que és una llei de procediment, és una llei de disciplina urbanística, és una llei d'habitatge, és una llei per intentar evitar l'especulació del sòl, evidentment parteix d'uns condicionaments però no, efectivament, s'abstreu del que són les adaptacions als plans territorials en aquests moments. I la feina que estam fent en aquest moment a Eivissa i a tots els ajuntaments per adaptar-se

als plans territorials, vies normes subsidiàries, que no és que passi tampoc res més si és una norma subsidiària o un pla general, però és l'opció que s'ha elegit per a Eivissa, és una cosa que no té cap interferència en un model general, que és el que es vol fer amb la tramitació de la Llei del sòl. Parlam d'una fase única, com és l'aprovació, per primera vegada, del Pla Territorial d'Eivissa i la seva adaptació com més aviat millor de totes les normes subsidiàries. En aquest sentit, jo crec que tant el consell insular com tots els ajuntaments han fet en poc temps molta feina i han complert, sobretot, el que estava marcat dins la normativa.

Dir-li, per tant, que jo crec que l'important és que aquesta legislatura, entre tots, entre totes les institucions, s'han aprovat tots els instruments d'ordenació del territori que estaven prevists dins les directrius d'ordenació, els plans territorials, ja li he dit el Pla de Transports, el Pla de Telecomunicacions, el Pla Energètic, la Llei de Ports, la Llei d'espais de rellevància ambiental, la LECO, i jo crec que en aquesta legislatura el marc jurídic, la seguretat jurídica que han assolit els nostres ciutadans, crec que era la voluntat de les directrius en aquell moment i en aquest sentit jo crec que tots podem estar satisfets de la feina que s'ha fet.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer.

III. Moció RGE núm. 3647/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques d'immigració i cooperació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1466/06.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 3647/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques d'immigració i cooperació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1466/06.

Per defensar la moció, té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, he de lamentar i em sap greu, una vegada més, la falta de polítiques d'integració que du a terme la conselleria i, per extensió, i com ja hem dit altres vegades, el Govern del qual forma part aquesta conselleria. I això ho dic i crec que es va fer palès a la interpel·lació que aquesta diputada va presentar fa unes setmanes i de la qual deriva aquesta moció, i crec que això que he dit es podrà comprovar, si qualcú hi té interès, llegint el *Diari de Sessions*.

Amb aquesta moció jo no planteig cap qüestió nova que no formi part del Pla d'Immigració. La consellera em deia l'altre dia que, en ca que jo estàs en el govern, ja aplicaria la meva

política; efectivament, Sra. Consellera i senyors del Partit Popular, quan nosaltres, el Partit Socialista estigui al Govern no dubti que aplicarem la nostra política i sobretot aplicarem polítiques, coses que en aquests moments creim que vostès no fan. Per això li deia, presentam una moció on no hi ha cap tema nou, és un tema senzillament perquè concretin les mesures que vostès tenen plantejades en el segon Pla d'Immigració, que nosaltres consideram que només són anuncis sense cap tipus de concreció.

Per això, i per exemple, el punt 5 correspon a l'eix 2 del Pla d'Immigració, concretament d'acollida d'immigrants. Li demanam exactament el que posa l'enunciat del pla, això sí, que ens digui com haurà i que ho faci en un termini determinat, en aquest cas tres mesos.

També en el punt 6, la moció es refereix a formació, també l'eix 4 del seu Pla d'Immigració i, efectivament, també demanam que temporalitzin les accions que pensen dur a terme.

El punt 7 el consideram urgent, Sra. Consellera i senyors diputats i senyores diputades, ja que planteja un pla d'inversions en infraestructures per a barris en procés de deteriorament, i deia urgent ja que en aquests moments comença a haver-hi problemes greus a moltes barriades de Palma. Supòs que els senyors i senyores diputades ho hauran comprovat per si mateixos o si no ho hauran llegit a la premsa diària, i molt ens temem, i per això creim que és urgent aquest pla, que aquests problemes que ja hi ha no facin més que agreujar-se, i tots saben a què es pot arribar i crec que cap de nosaltres, crec que vostès tampoc, no volen que s'arribi a aquestes situacions.

El punt 8 correspon a l'eix de salut. Vostès diuen que continuaran l'estudi, això és el que diu el Pla d'Immigració, que, per cert, ens deia que l'estudi es va acabar el 2004, això és el que ens va dir a una comissió la Sra. Consellera; per tant, com comprendran, és difícil d'entendre que al pla, que si no vaig errada és del 2005, encara hi figuri que continuarà fent-se l'estudi per a aquests temes de salut. Per això, nosaltres demanam que presenti també en un termini de tres mesos el pla que se suposa que vostès hauran deduït de l'estudi aquest que fan des del 2004 o que varen acabar el 2004, segons deia la consellera arrel d'una pregunta.

Així també, l'eix 9, el qual correspon a temes de gènere, vostès diuen que posaran serveis d'assistència psicològica a víctimes de violència contra les dones, i llegesc textual l'enunciat del Pla d'Immigració. I jo li voldria demanar: quina és l'especificitat d'aquesta mesura? O és que no existeix en aquests moments aquest servei? Perquè si és un servei per a dones immigrades, jo crec que la conselleria hauria d'implementar alguna mesura específica dirigida, precisament, a aquestes dones novingudes, ja que la seva problemàtica i les seves condicions són molt diferents de les que puguin tenir altres dones residents en aquesta comunitat.

Hi ha altres temes també que duim amb aquesta proposició, que consta, vostè ho ha vist, de tota una sèrie punts, temes d'educació, temes d'educació que ja s'han explicat aquí, s'han discutit, fins i tot hi ha una proposta aprovada de què es duria a terme un pla. Aquest pla no s'ha fet cap tipus de qüestió

concreta, no s'ha plantejat res, a no ser, i això sí que ens ho han dit ja en altres ocasions, que la reserva de places que abans era de dos alumnes a les escoles concertades ara és de tres. Ja li hem dit que aquesta mesura no serveix de res, no només no serveix de res, sinó que agreuja el problema, ja que aquestes tres places s'ha de saber, jo crec que tothom que tenguí una mica d'interès, que conegui una mica el tema, sap que passat el primer mes aquestes places es treuen perquè els ocupin alumnes que no tenen cap necessitat educativa especial.

En temes de cooperació també demanàriem que, ja que estam pràcticament a mitjan mes de maig, es tregui la convocatòria general de subvencions de cooperació. Se n'han tretes d'altres, aquesta pareix que es vol fer d'una altra manera, se li vol donar un altre caire, ens agradaria saber quin serà aquest caire, però de totes maneres creim que és necessari que a mitjan any aquesta convocatòria ja estigui publicada perquè les diferents ONG puguin fer els seus plans i puguin presentar les seves propostes.

Pel que fa a la Fundació Balear, li hem demanat en altres ocasions, quantes persones atindrà aquesta Fundació? A qualque lloc, concretament jo li he dit en altres ocasions que la consellera, a l'hora de fer manifestacions, és molt ràpida, deia que serien envoltant les 10.000, però ara, quan hem anat a fer-li preguntes a diferents comissions, diuen que fan un estudi i que encara no ho sap. Jo crec que la Fundació Balear, que ja du tota una sèrie de mesos en funcionament, recordi quan la va crear, en aquests moments encara no té presentat cap pla ni quantes persones atindrà ni quins seran exactament els serveis que donarà aquesta fundació ni quins seran els recursos que hi aniran per donar assistència als balears de les cases balears a l'exterior.

El que feim, doncs, com li deia abans, amb aquesta moció és demanar que concretin, que ens diguin a nosaltres, però també sobretot als immigrants, com, quan i on implementaran aquestes mesures. Perquè el que necessitam en aquesta comunitat és un pla integral per donar solució als reptes d'habitatge, sanitaris, educatius, sociolaborals i culturals en temes d'immigració. I en temes d'immigració no hi valen jocs florals ni experiments. Creim que hem de ser molt rigorosos en aquest tema que, al nostre mode de veure, fins ara no ho fa així la Conselleria d'Immigració i Cooperació.

No ens agradaria que en contesta a aquesta moció que nosaltres duim avui aquí, ens llegissin una altra vegada el Pla d'Immigració, que és al que estam acostumats, ja que l'oposició, encara que alguns membres del Govern creguin que no, l'hem llegit aquest pla, l'hem analitzat i, li deia també l'altre dia, és el pitjor pla que jo he conegut, i me creguin que en conec un parell. Per això, amb aquesta proposició pretenem de qualque manera millorar el que es pugui, que crec que tampoc no serà molt, però qualque cosa sí que es podria arreglar.

Respecte del primer pla presentat, presentat precisament pel pacte de progrés, els animaria que el repassassin, jo he fet precisament per presentar aquesta proposició, i he de dir que sí hi ha una cosa en què aquest pla que ha presentat la Conselleria d'Immigració li guanya i és en colorins i fotos, però per descomptat no en continguts. I com que el que ens interessa són

els continguts, aquesta moció que presentam, que presenta el Grup Socialista, la presentam amb la intenció que es duguin a terme, que es prengui seriosament aquest pla. Si volen que ens prenguem aquest pla d'una manera seriosa i rigorosa, el revisin, el temporalitzin, temporalitzin les accions, i també determinin quin serà l'organisme, quina serà l'administració que durà a terme cadascuna de les accions que en aquest moment, vostès ho saben, no figura en lloc.

I per acabar, només dir-los que si volen dur a terme vertaderes polítiques d'integració i no sols fer electoralisme amb aquest pla i amb aquestes polítiques d'immigració, joestic segura que si és així, si estan realment interessats a donar serveis als immigrants, a facilitar la seva integració en aquesta comunitat, no dubt, estic ben segura que donaran suport a aquesta moció que presenta avui aquí el Grup Socialista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Surt a aquesta tribuna per donar suport a aquesta moció presentada pel Grup Socialista. El debat damunt polítiques d'immigració, que és, segons entenc jo, el percentatge més alt d'aquesta moció, que no és la totalitat de les polítiques que es fan des de la conselleria, s'hauria de parlar crec jo a qualche moment del tema de cooperació o d'altres temes, o del tema de les cases a l'exterior, que no és exactament el mateix ni molt manco, com s'ha reconegut, els temes d'immigració són temes que tots sabem complexos, difícils, dels quals jo no som partidari de fer demagògia ni de pretendre que hi ha solucions fàcils i receptes fàcils i efectives perquè és així, perquè és una problemàtica complexa i una problemàtica que afecta tot el món occidental, i que la solució definitiva a aquesta problemàtica desborda, sense cap dubte, les polítiques que es poden fer des d'una comunitat autònoma. Caldria afrontar polítiques de caire internacional i de caire mundial solament en polítiques serioses de desenvolupament del que anomenam el tercer món, es posarà fre a la problemàtica que comporta la immigració, tot això és així, tot això és cert.

Per tant, som conscients de la complexitat d'aquest tema, som conscients dels esdeveniments que han passat a Europa, a França, a altres zones damunt aquesta problemàtica i som conscients que a les nostres illes aquest problema és especialment sentit, crec que era avui que sortia a la premsa, avui o ahir, ara no ho record bé, que a un estudi fet el problema que valoraven els ciutadans i ciutadanes de les illes en primer ordre, com a més important, era el de la immigració, per damunt de l'atur o per damunt d'altres problemes que afecten normalment la ciutadania. Per tant, és evident que ens trobam davant un tema d'una importància enorme.

Jo crec que aquesta moció que presenta el Partit Socialista té l'avantatge de posar negre sobre blanc tota una sèrie de polítiques concretes que s'haurien de fer, que s'haurien de tirar

endavant i que s'haurien de millorar. Jo no crec que es pugui dir que des de la conselleria, des del Govern, no es faci res en polítiques d'immigració perquè mai no es fa res en res, només faltaria, però crec que les polítiques d'immigració que es fan, que la immigració no és la preocupació fonamental de la conselleria que s'ha creat; crec que hi ha preocupacions superiors a aquesta i que no perquè es creï una conselleria s'aborden els problemes que comporta aquesta temàtica tan important.

El creixement del fenomen de la immigració des que es va fer el primer pla fins que s'ha fet el segon és importantíssim, per tant la importància és enorme. Jo record un debat en comissió on el portaveu del Partit Popular, el Sr. Munar en aquell moment, deia que el primer pla d'immigració que hi havia era, bé, responia un poc a les necessitats, s'havia fet el que s'havia pogut, s'havien fet polítiques actives importants, però que ja quedava petit, que era absolutament imprescindible afrontar un nou pla. Jo crec que el nou pla que s'ha fet no respon realment a les necessitats que té la immigració en aquests moments, crec que es queda curt, crec que es queda molt curt, que és excessivament inconcret i sobretot que és un pla que té el defecte que tenen alguns plans que és la manca de temporalitat, la manca de finançament, tota una sèrie de coses que a la pràctica crec que jo que invaliden la pròpia concepció del que entenem per planificació, el que entenem per un pla.

Per tant, crec que no responem, no estam a l'alçada de les circumstàncies en aquesta política en aquests moments i bé, jo crec que les propostes que es fan a aquesta moció, totes elles i cadascuna per separat tenen validesa en si mateix, jo diria que l'encert de presentar una moció d'aquestes característiques és posar negre sobre blanc el que s'ha de fer i és situar el debat on s'ha de situar, si s'està d'acord o no s'està d'acord amb el que aquí es diu. Si s'està d'acord jo no entendria de cap de les maneres que es pogués rebutjar una moció d'aquestes característiques, el lògic seria l'aprovació d'aquesta moció i assumir amb valentia, amb coratge, amb convenciment que el que es fa es bo, si és que aquest és el convenciment que té el Govern, que aprovar una moció significa ni més ni manco, a un plenari com aquest, que d'aquí sis mesos puguem discutir si s'està acomplint o no s'està acomplint, perquè de vegades no entenem per què serveixen les mocions, les mocions serveixen per a això, l'altre són proposicions no de llei, que tenen una altra característica important.

Per tant, jo no entendria que es pogués venir aquí a dir per què fer això, per què aprovar això si tanmateix ja ho feim? Jo no estaria d'acord que s'està fent en la seva totalitat, però encara que fos així, crec que l'actitud valenta, l'actitud agosarada, l'actitud audaç seria venir aquí a dir per què no, si estam d'acord, aprovem-ho i d'aquí sis mesos discutirem si realment es fa o no es fa. I això és el repte que li faig al Grup Popular i esper que tenguí el coratge suficient per agafar-lo.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Com molt bé deia el Sr. Rosselló, la immigració és un tema de gran importància avui en dia i realment la societat crec que té més sensibilitat que el nostre govern en aquest tema. La moció que ens ha presentat el Grup Parlamentari Socialista és una moció ben completa i que compartim pràcticament tots els punts, sobretot perquè són bastant raonables, no demanen res d'un altre món i per això ho compartim. I és raonable sobretot perquè, vist tot el que hem vist aquests tres anys i sobretot sentit, tant a la interpel·lació anterior com a diferents debats sobre immigració, ens pareix bastant raonable que en primer lloc es demani o es lamenti l'escàs interès i la poca concreció de les polítiques de la Conselleria d'Immigració i de Cooperació per aconseguir aquesta plena integració de les persones immigrades. Però quasi quasi afegiríem que lamentam aquest escàs interès i aquesta poca concreció de les polítiques cap a les persones novvingudes no només de la Conselleria d'Immigració, també de la Conselleria d'Educació, de la Conselleria de Presidència i de tot el Govern en general, però com que el Govern és solidari, entenem que si els emmarquen dins la Conselleria d'Immigració ja ens va bé.

Però allò que més lamentam des del PSM és que no hi ha cap voluntat de concretar res, perquè ja duim temps demanant que es concreti qualche cosa en temes d'immigració. La Conselleria d'Immigració, la creació de la Conselleria d'Immigració no respon a la voluntat d'impulsar polítiques d'immigració, ni tan sols de polítiques de cooperació; tots sabem que la creació d'aquesta conselleria respon quasi exclusivament a eixamplar les infraestructures electorals del Partit Popular. Per tant, no és rar que de vegades no arribem a les mateixes conclusions perquè partim d'objectius diferents en temes de polítiques d'immigració, i això és així i prou.

Referent al segon punt, ens pareix també bastant lògic instar, convocar aquesta convocatòria general de projectes de cooperació. És curiós perquè la majoria d'ajudes per a projectes de cooperació varen sortir publicades el mes de gener, resolucions de dins el desembre, que pareixia que es volia donar un impuls a la cooperació, si es feia de manera anticipada. Per tant, és lògic que justament, quasi mig any després d'haver signat aquestes resolucions, es demanin els projectes, la convocatòria general surti aviat perquè si no s'acabarà l'any i no s'haurà pogut dur a terme.

Després, també ens pareix lògic que es demani una escolarització d'alumnat amb necessitats específiques de manera equitativa i això no només ens pareix lògic sinó que pensam que és urgent i molt necessari. Si volem una societat cohesionada, és lògic, és urgent i necessari garantir la plena integració en tots els àmbits i l'àmbit educatiu és on hi ha la gran oportunitat d'iniciar la integració; és allà on es pot iniciar realment el procés de creació d'una societat igualitària i sobretot cohesionada, perquè per a la integració és bàsica la convivència, el coneixement mutu entre la societat d'acollida i la societat que arriba de fora. Les escoles són el lloc ideal per començar, però hi ha d'haver voluntat, no basten bones paraules, hi ha d'haver voluntat i aquest govern no en té de voluntat d'integrar, i molt manco de començar per la integració en els centres educatius. Tenim un govern que vol ser més

popular del que ho és ara i escolta massa els comentaris de certs sectors que encara creuen que hi ha d'haver ciutadans de primera i ciutadans de segona.

Tenim un govern del Partit Popular amb aspiracions de més popular encara que, en lloc d'arbitrar polítiques per contrarestar certs sectors que existeixen dins la societat, encara ho fomenta. Avui no fa res per l'escolarització equitativa, i no fer res per l'escolarització equitativa és posar grans traves a la integració. I posar traves a la integració és fomentar aquesta societat dual, la qual nosaltres no compartim. Nosaltres no volem la societat dels nostres i la societat dels altres, que és el que fomenta el Partit Popular. Aquest és el gran perill de les actuacions del Govern i del Partit Popular, caminam cap a una societat dual, que podria ser un camí perillós i potser sense retorn. I és bàsic aturar això, és bàsic per a la convivència dels ciutadans que hi ha ara en aquestes illes i en el futur aturar la creació d'una societat dual. Per tant, ens pareix lògic, necessària i urgent aquesta escolarització equitativa entre tots els centres educatius.

Com també ens pareix lògic sol·licitar un pla d'actuació detallat de la Fundació Balear a l'Exterior, perquè si no correm el perill de gastar més en gestionar la cooperació que en projectes de cooperació en si. Per tant, seria lògic que un govern que actua amb lògica i congruència, que posa primer els interessos generals per sobre dels particulars, presentàs aquest pla d'actuació. Però resulta que tenim el govern que tenim, comanda el Partit Popular i la seva lògica no passa precisament per fer prevaler els interessos generals per sobre dels interessos partidistes. Perquè, per començar, a nosaltres ja no ens pareix lògica la creació d'una Fundació Balear Exterior per a cooperació. Teníem una llei acabada d'aprovar de cooperació, poc després d'aprovar-se aquesta llei creen la figura del delegat del govern en matèria de cooperació que no apareixia a la llei. A la llei sí apareix la possibilitat d'una empresa pública, però en lloc d'una empresa fan una fundació.

I per què fan una fundació? Vol que li digui per què fan una fundació? Perquè les empreses públiques, com a mínim, han d'aparèixer en els pressuposts de la comunitat autònoma, encara que hi estiguem d'acord o no els de l'oposició a fer més empreses públiques, han d'aparèixer en els pressuposts, hi ha d'haver un mínim de memòria amb què es gastaran els doblers i també apareixen a la liquidació. En canvi les fundacions no apareixen als pressuposts, per tant l'oposició l'única cosa que sap de les fundacions és allò que el Govern vol contestar quan se li demana. Per tant és una manera que l'oposició no sàpiga en què es gasta el 0,7% de cooperació. Per tant a nosaltres ens pareix que és bastant lògic que des de l'oposició es demani un pla d'actuació d'aquesta fundació. Estam parlant de cooperació, per tant és lògic saber en què es gasten els doblers a les persones necessitades d'altres països.

Després demana un pla d'acollida i allotjament temporal per a famílies. Això és que ja ho hauríem de tenir. És a dir, al Pla d'immigració, al segon pla d'immigració és un dels objectius prioritaris, l'habitatge; si no hi ha un habitatge digne difícilment es podran relacionar amb l'entorn. Després no hi ha neteja, no hi ha espais per relacionar-se, per tant és bàsic. Això hauria de ser no només dins el Pla d'immigració sinó també dins el Pla de lluita contra l'exclusió social, que tampoc no

sabem ben bé on ha quedat. N'havien de fer un de nou, no el tenim, ha arribat... Per tant... -perdó, em pensava que m'anava a fer callar, ja. Per tant són temes urgents, necessaris, però que en tres anys de comandar el Partit Popular encara no han entrat dins el seu nivell d'interessos per poder-s'hi posar a fer un poquet de feina.

Després també es demana un programa de foment per a la incorporació de la població immigrada als cursos de formació. És evident; és evident que als diferents nivells de formació per accedir a llocs de feina en benefici no només de la població immigrada sinó també de les empreses que els han de contractar hi hagi aquesta incorporació als plans de formació.

És evident que hi ha d'haver un pla d'inversions en infraestructures en els barris en procés de deteriorament, però això tampoc no interessa; en el Pla d'immigració apareix una cosa ridícula en temes d'urbanisme. Qui té les competències en urbanisme són els ajuntaments i als ajuntaments, en temes d'urbanisme, hi ha molt poques ajudes a través d'aquest pla d'immigració.

Per tant hi ha tota una sèrie de punts que demanen que ens pareixen realment lògics i necessaris. Igualment que la incorporació de persones mediadores tant als centres d'atenció primària com a l'Institut de la Dona i als serveis d'assistència psicològica a les víctimes de violència. Aquestes persones mediadores no són traductors lingüístics, perquè traductors lingüístics en trobaran; són traductors culturals, precisament, i això és el que pareix que no acaba d'interessar, que hi hagi aquests traductors culturals que expliquin a la població d'aquí per què la població immigrada té certes actituds i expliquin a la nova població per què aquí tenim segons quines actituds, i això és el que no interessa al Govern, perquè aquí és on podríem començar a formar un únic cos social i el Govern no el vol, aquest govern no el vol.

I evidentment que estam per la revisió del segon pla d'immigració, és evident. És a dir, un govern que realment vol dur autèntiques polítiques d'immigració el que fa és temporalitzar, saber quan s'han de fer, qui les ha de fer, quina quantitat es destinarà a cada una de les actuacions, amb quins organismes s'ha de coordinar, i tot això en el segon pla d'immigració no apareix; va desaparèixer fins i tot el gran objectiu del primer pla, que era la plena integració de les persones nouvingudes, això ha desaparegut, i aquí hi ha tota una sèrie de declaracions de voluntats que no és més que la constatació que les polítiques d'immigració no interessaven al Partit Popular. El Partit Popular fa prevaler primer els seus interessos electorals per sobre i a costa de les polítiques d'immigració.

Per tant nosaltres donarem el nostre suport a aquesta moció. En agradaria, com vostè ha dit, que tothom l'hi donàs, però dubtam molt que l'ala dreta d'aquesta sala vulgui donar suport a aquestes polítiques perquè realment no tenen res a veure amb les seves.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Mascaró, va molt errada. Realment el Partit Popular sí que té... El que passa és que tenim formes diferents de veure la vida, afortunadament estam a diferents partits polítics i cadascú aplica les polítiques que troba que ha d'aplicar. Vostès no estaran d'acord amb el que nosaltres feim, però en això crec que no es pot dir que el Partit Popular no tenguim una política o no tenguim criteri en temes d'immigració, perquè els fets canten. Vull dir que a tota Espanya únicament hi ha dues comunitats autònomes que tenen conselleria d'Immigració, Madrid i Balears; vull dir que només amb això ja crec que queda contestada la seva afirmació.

Sra. Rado, vostès diuen que..., bé, el mateix, que no tenim interès en aquestes polítiques d'immigració i cooperació, però que sobretot el nostre interès està bàsicament marcat pel fet que tenim una manca d'intenció de treballar en la plena integració de les persones nouvingudes. Jo pens que aquestes afirmacions que hem escoltat avui aquí no es poden fer, si són realment seriosos, i si són realment coneixedors de tot el que està fent aquest govern, i no únicament la Conselleria d'Immigració i Cooperació, sinó pràcticament tot el Govern. Jo crec que la veritat és que deixen bastant a desitjar afirmacions com aquesta perquè realment no són reals i no són realment..., no responen a la veritat.

El Sr. Rosselló ha fet un repte, ha dit que si aprovam (...)... D'aquesta manera és molt fàcil fer política, vull dir que agafam tot el que està fent ara mateix el Govern, copiam tot el que està fent el Govern i, com que ho fan, ens han de dir que sí perquè si no ens diuen que sí vol dir... No, no, jo crec que la política i l'oposició van per un altre camí, va per presentar tal vegada propostes constructives, va per presentar crítiques a punts concrets, però no per agafar absolutament tot el que està fent aquest govern perquè en aquesta moció no hi ha cap punt que aquest govern no faci, sigui la Conselleria d'Immigració en la seva majoria o sigui qualsevol altra conselleria del Govern. Quin sentit té que nosaltres acceptem una moció que ens insta, que ens insta, que ens insta a cada punt a fer coses que ja està fent aquest govern? Crec, la veritat, que nosaltres no picarem, Sr. Rosselló, i nosaltres la veritat és que aquests reptes no; d'altres en podem parlar però d'aquests reptes no. Hem de ser més seriosos, com deia abans.

Ja ho vaig comentar en el debat de la interpel·lació i hi vull tornar insistir ara: nosaltres pensam, sincerament pensam, que la Conselleria d'Immigració i Cooperació està duent a terme una labor més que eficaç, més que eficaç, sobretot en matèria de coordinació de totes les actuacions que d'una manera transversal du a terme aquest govern sobre el fenomen de la immigració, i tot, absolutament tot, passa per aconseguir la plena integració de les persones nouvingudes, i no tenguin cap dubte -no tenguin cap dubte tampoc Sra. Mascaró- que nosaltres tenim ben clar i tenim ben present quina és la nostra voluntat,

que passa per la voluntat de la plena integració; no tinguin cap dubte d'això.

Ja ho va dir la mateixa consellera en el debat de la interpel·lació, que el primer que ella va fer va ser escoltar a cada una de les associacions d'immigrants i, a més, no només a les associacions, sinó que també va escoltat moltes persones, i em consta que continua cada dia escoltant moltes persones, que de qualque forma, individual, tal vegada, proposen i plantegen problemes concrets però que realment han de menester unes solucions i es treballa en això, amb aquesta atenció personal que estan donant aquesta consellera i tot el seu equip a totes aquestes persones que ho han de menester. S'ha fet, a més, un important estudi de camp obrint vies de participació directa a través de les jornades de participació que s'han fet a cada illa.

Per altra banda crec que també tots hauríem de reconèixer que a les contínues compareixences que ha fet la consellera tant a plenari com a comissió sempre, sempre, ens ha parlat de programes per a la integració de les persones nouvingudes, sempre. Jo no record cap compareixença de la consellera en què no parlàs de la integració de les persones nouvingudes. S'han posat en marxa també mesures molt concretes des d'aquest govern que apunten clarament a millorar la qualitat de vida de totes aquestes persones que arriben, mesures com la modificació del decret del Pla autonòmic d'habitatge, on a partir d'aquesta modificació, i ja ho vàrem dir, es beneficiaran més de 50.000 persones extracomunitàries. S'amplia també, i com a mesura també molt concreta, el Servei de mediació per a l'accés dels immigrants a habitatges de lloguer i s'amplia a totes les illes i no només a Mallorca, com estava fins ara.

En el camp educatiu he de dir que la Conselleria d'Educació ha augmentat; ja ho ha comentat la Sra. Rado i avui hi torna insistir; jo crec que és important, vostè no ha donat cap importància a aquest augment de places que ha fet la Conselleria d'Educació, però jo crec que és realment una passa més endavant i una aposta més endavant que està fent aquest govern. Llavors ha augmentat aquesta reserva de plaça especials per a nouvinguts. I tinguin ben clar que la intenció d'aquest govern és la de respectar aquesta reserva de plaça amb la intenció, justament, de reservar-les per als nouvinguts i per a aquesta integració, amb la qual cosa aquestes acusacions que sí, és vera, s'ha ampliat, però després la cobriran altres persones, jo crec que el Govern ha deixat proves ben clares que no és aquesta la seva intenció.

Respecte al Pla d'acollida i al Pla d'allotjament temporal de les famílies nouvingudes que es poden trobar en situació de risc o d'exclusió social, els he de dir que això és una competència dels consells insulars, tot el tema de prestacions bàsiques i, a més, el Govern finança -i vostès ho saben- aquestes actuacions, i també els he de dir que es varen convocar per a les corporacions locals també unes línies de subvenció per un import de 2.100.000 euros, i es va augmentar d'aquesta manera en 300.000 euros el que es va estipular en el conveni marc que es va firmar amb l'Estat, i els he de dir que justament en aquest tema s'ha concedit el 90% de les sol·licituds. Llavors què han de dir, si s'ha concedit el 90% de les sol·licituds presentades? Jo crec que més que donar l'enhorabona no hi caben més coses.

Respecte al programa de foment per a la incorporació de la població immigrada als cursos de formació els he de dir que aquestes són actuacions que ja es duen a terme des de les conselleries de Presidència i Esports i de Treball i Formació i els consells insulars juntament amb la mateixa Conselleria d'Immigració i Cooperació, amb una informació puntual als immigrants i també amb una difusió massiva del tema a través de campanyes. És que això s'està fent; què hem d'anar a demanar si ja s'està fent?, i no només s'està fent a la Conselleria d'Immigració, ja ho he dit. És que realment són coses que no es poden entendre.

Respecte al Pla d'inversions, aquest realment és sorprenent, un pla d'inversions en les infraestructures dels barris en procés de deteriorament o on es detectin problemes d'interculturalitat. Bé, que jo sàpiga això és competència dels ajuntaments, però així i tot ens consta, i vostès també ho haurien de saber, que la mateixa conselleria d'Immigració i Cooperació aporta subvencions per dur a terme aquestes actuacions. I, mirin, un altre fet, un altre fet ben concret: a la darrera convocatòria es va atorgar el 90% -una altra vegada- de tot el que es va sol·licitar. A part també de campanyes de sensibilització que es duen a terme des de la Conselleria d'Immigració contra el racisme, la xenofòbia i a favor de la interculturalitat. Vull dir que no només són coses que a vegades no són competència directa del Govern, sinó que el Govern col·labora amb les institucions que sí que tenen competències en aquestes actuacions, i hi col·labora d'una manera molt eficaç i molt important.

Quant als mediadors culturals de centres d'atenció primària, els he de dir que la Conselleria de Salut i la d'Immigració ja han fet un conveni justament per a la implantació de la mediació intercultural al mapa territorial de les Illes Balears d'atenció primària. Això en teoria també entenc jo que ho haurien de saber. I respecte a la proposta d'incorporació a l'Institut Balear de la Dona i al Servei d'assistència psicològica a víctimes de la violència, mediadors per atendre les dones immigrades, els he de dir que ja s'està fent, també, ja s'està fent. L'Institut Balear de la Dona, a través de la comissió interdepartamental, està actuant de forma conjunta en campanyes contra la violència de gènere, també.

Vostès demanen, per altra banda, una revisió del segon pla d'immigració. La veritat és que aquí ja no puc entendre res, la veritat és que ja no ho entenc, perquè entre les funcions de la comissió interdepartamental de la immigració s'estableixen, entre d'altres, justament la revisió, el seguiment, l'avaluació, l'aprovació dels plans estratègics; és que està establert ja dins les mateixes funcions de la comissió interdepartamental; què han d'anar a demanar si ja es fa per obligació i s'està complint? Ja s'han reunit dues vegades i ara s'està duent a terme des del mes març aquesta revisió que vostès ara demanen. Realment això no..., vull dir que no és que vostès ho demanin, és que ja s'està fent, ja està a punt de tancar-se aquesta nova revisió. Però, a més, és perquè el Partit Popular ha volgut marcar-se aquesta obligació, i dins la mateixa comissió interdepartamental estan contemplats aquesta revisió i aquest seguiment. Aleshores què han d'anar a demanar? Jo la veritat és que no ho puc entendre. Ha estat també el Govern, ha estat el govern del Partit Popular, el que ha creat per decret aquesta comissió interdepartamental; tal vegada a vostès no els agrada, que haguem creat aquesta comissió, deu ser això, però realment ha

estat el Partit Popular, a través del Govern, el que ha creat aquesta comissió interdepartamental, que abans no existia cap òrgan de coordinació política de govern per a la immigració. Tampoc vostès varen contemplar els espais de participació al Fòrum de la Immigració, creat l'any 2000, i tampoc no varen contemplar la representació de l'Institut Balear de la Dona; aquest govern l'ha incorporat, l'Institut Balear de la Dona, al decret que s'està modificant.

La Comissió Interdepartamental de la Immigració estableix des de la coordinació de la Conselleria d'Immigració i Cooperació les (...) globals i estratègiques en política d'immigració com a acció transversal de govern, a la vegada que fa un seguiment també del primer i del segon plans integrals d'immigració.

I referent a la cooperació vostès demanen que es publiqui en el termini d'un mes la convocatòria general de projectes de cooperació. Ara els he de dir que s'està tancant el text definitiu de la convocatòria, i crec que és important. Encara està en termini de convocatòria, vull dir que encara no ha sortit, no ha acabat el termini per treure la convocatòria, però ara s'està tancant el text definitiu i compta, crec, amb una sèrie de novetats importants; entre d'altres, que els projectes de finançament seran plurianuals, amb un durada dels projectes de 18 mesos, i d'aquesta manera es dona resposta a les demandes de les coordinadores de les ONG per al desenvolupament, i se facilita també la justificació del primer pagament que es pot fer amb un calendari realment més realista, ja que abans havia de fer-se abans de dia 1 de desembre i ara es podrà fer durant la segona anualitat.

Per acabar vostès demanen també que es presenti a través de la Fundació Balears a l'Exterior en un termini d'un mes un pla d'actuació detallat de les activitats que es duran a terme, i és que aquest pla serà imminent -pel que se m'ha comunicat- la seva presentació perquè ja està fet, ja està redactat, ja està elaborat i es presentarà ben aviat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí, gràcies, Sr. President, acab en un moment. Li puc comentar molt ràpidament els objectius d'aquest pla, objectius com actuacions socio sanitàries; retorn definitiu dels oriünds de les Illes Balears, cònjuges i descendents; solidaritat internacional; projecte Cinquena Illa; escola de joves a Cuba; Art Jove i molts d'altres que, perquè no tenc temps, realment no podré mencionar.

Per tant com pot veure, Sra. Rado, aquesta és una conselleria i aquest és un govern que treballa incansablement i amb un únic objectiu, tengui-ho ben present, que és el de fer millor la vida a tantes i tantes persones que bé perquè viuen molt enfora d'aquestes illes i tenen necessitats ben reals, o bé perquè són persones que han hagut de deixar-ho tot per venir a cercar una vida més digna i que ens han triat a nosaltres com a destí, per a totes aquestes persones el Govern treballa d'una manera incansable, i jo crec que el Govern s'ha de sentir ben

orgullós de ser-ho de la comunitat autònoma més solidària de tota Espanya. I per això des del Grup Parlamentari Popular volem encoratjar tot el Govern i molt especialment la Conselleria d'Immigració i Cooperació a seguir, Sra. Consellera, el mateix camí que ha traçat fins ara, sense desviar-se'n, per favor, ni un centímetre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel grup parlamentari proposant té la paraula la diputada Hble. Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sra. Feliu, crec que vostè ho pot fer bastant millor de com avui ens ho ha presentat aquí. Realment crec que ha sortit així perquè té poques coses a dir.

(*Remor de veus*)

Jo he presentat aquí una sèrie de qüestions que no m'he inventat, ni una, i vostè ho sap, que estan en el Pla d'immigració. L'únic que he fet és, amb les mateixes paraules que hi ha al Pla d'immigració, presentar una sèrie de qüestions perquè es temporalitzin, perquè sapiguem precisament quina administració les durà a terme i quan es duran a terme. A vostès els va bé el *totum revolutum*, que l'oposició estigui el més embullada possible a veure si així poden dur a terme la seva política, que sí que és vera que en tenen, de política, però per descomptat no és la política del Partit Socialista ni dels grups de l'oposició.

(*Més remor de veus*)

En segon lloc he d'agrair el suport del Partit Socialista de Mallorca, PSM, i d'Esquerra Unida i Els Verds que, com deia el Sr. Rosselló, és vera que no es pot arreglar el tema de la immigració, és un tema complex, però sí que es poden donar solucions a aquests nousvinguts, als immigrants que tenim en aquesta comunitat.

Justificava la Sra. Feliu la importància que donen ells a la immigració amb la constitució de dues conselleries d'immigració. Sra. Feliu, la constitució, la creació de dues conselleries no justifica per ella mateixa la feina d'integració, els ho deia ja l'altre dia; allò que ho justifica precisament és la feina que fan aquestes conselleries, i desgraciadament la que tenim aquí, en aquesta comunitat, al nostre entendre almanco, no ho justifica.

Ens diu vostè modificació del Pla autonòmic d'habitatge. Bé, ens diu que tots els punts vostès ja els fan; per tant he de suposar que no tendran cap inconvenient ni un a votar a favor d'aquesta proposició, perquè si ho fan no hi ha cap motiu perquè no hi donin suport. Vostès ens diuen modificació del Pla autonòmic d'habitatge; a mi em sembla estupend, em pareix fantàstic, però vostè creu realment, vostès creuen realment que això solucionarà el problema d'habitatge dels immigrants quan no el soluciona per a la gent mallorquina, la gent que ve aquí?, no se n'adonen que això ens pot crear molts més altres

problemes si no prenen altres decisions en polítiques d'habitatge, Sra. Feliu?

Augment de tres places per a necessitats educatives especials. Nosaltres ja no només per part meua, sinó que altres diputats i diputades ho han intentat explicar. Es veu que tot i tenir una professió dedicada a la docència som incapaços, no sé per què, de fer entendre que si vostès en lloc de dues reserven tres places i al cap d'un mes les donen al primer que vingui sense que tenguí cap necessitat educativa especial, això el que fa és agreujar el problema, no és solucionar-lo. O sigui, el fet que hagin posat tres places en lloc de dues l'únic que fa és afegir al banyat, permeti'm l'expressió.

Habitatges d'acollida. Perdonin, textualment ho diu el Pla d'immigració. Si ho han de fer els ajuntaments expliquin-ho, diguin-ho i diguin quan i amb quins doblers.

Ajudes als ajuntaments al 90%. Això també ens ho hauran d'explicar, perquè la consellera em deia l'altre dia que tots i cada un dels ajuntaments que ho havien demanat havien tengut la concessió; ara resulta que ja són el 90%, i és cert, això coincideix amb les dades que jo tenc, però d'això en parlarem un altre dia.

Difusió massiva de..., no sé de què, supòs que de l'empadronament que, per cert, ja constava en el Pla d'immigració que va fer el pacte de progrés, i que precisament quan més s'han empadronat immigrants ha estat en la fase anterior de la regularització. Aquestes dies ens comentaven, segons les dades de l'Ajuntament de Palma, poc sospitós de ser socialista, que precisament no hi havia hagut altes en aquest aspecte si no més bé baixes.

Sensibilització. Jo supòs que per sensibilització es deuen referir a aquests anuncis que han posat al diari. Bé, el que li he de dir és que realment els immigrants que viuen a la part forana no han tengut -i això ho dic aquí perquè són queixes que m'han arribat perquè l'exclusiva de parlar amb immigrants no la tenen la consellera ni el Partit Popular-, allà no ha arribat res.

Vostès han fet moltes coses, em deia també, de diferents congressos, crec que ja n'han fet dos o tres, de congressos. Ara, jo crec que un congrés internacional de la Mediterrània, la conclusió del qual és que..., que la immigració es caracteritza per una gran quantitat d'immigració no regularitzada i la varietat de nacionalitats, això són les conclusions que treu la consellera d'un seminari internacional de tres dies -després haurem de demanar què ha costat aquest congrés- i això són les conclusions que ha tret d'aquest congrés. Esper no haver-ne de fer molts més per arribar a qualque qüestió concreta i que serveixi de qualque cosa. Això qualsevol persona que estigui aquí dins o que estigui a fora sense fer el congrés, Sra. Consellera, l'hi hagués pogut explicar que efectivament vénen aquí moltes persones en situació irregular i que a més són de moltes nacionalitats diferents.

Miri, Sra. Consellera, jo ja no insistiré més. Crec que si vostès realment volen fer polítiques i diuen que les volen fer i que allò que jo plantej, allò que planteja el Grup Socialista ja ho fan, no tenen més que votar a favor perquè, a més, a més, vostè enguany ha tengut de part del Govern del Sr. Zapatero, de

part del govern socialista, 3.400.000 euros per a polítiques d'immigració...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rado, per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

...i el pròxim any no en tindrà 3.400, en tindrà 5.200. Què farà, Sra. Consellera, amb aquests duros? Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a la votació. Passam a votar.

20 vots a favor, 25 en contra, 1 abstenció, per la qual cosa queda rebutjada la moció RGE núm. 3647/06.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4640/05, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicació de l'Índex de Desenvolupament Humà.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 4640/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicació de l'índex de desenvolupament humà. Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Vicent Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, confii o més bé intentaré no consumir ni tan sols el temps reglamentari, perquè entenc que per defensar aquesta proposició no de llei que demana que es torni a publicar l'índex de desenvolupament humà tal com es feia la passada legislatura, no és necessari fer grans argumentacions. Simplement és perquè és d'interès, és pel seu interès i, sobretot, per un principi inqüestionable que estableix que el coneixement de resultats durant el procés millora el resultat final. Per tant jo crec que amb això queda demostrada la importància que es continuï amb aquesta iniciativa que s'havia tengut pel govern anterior a la passada legislatura. De totes maneres argumentaré breument aquesta proposició no de llei.

Com és sabut després de la Segona Guerra Mundial els principals països industrialitzats començaren a valorar determinades polítiques econòmiques, com puguin ser la renda, la producció, el consum, amb l'objectiu d'aplicar polítiques econòmiques eficaces, que va donar lloc a allò que s'ha conegut com la comptabilitat nacional, dins de la qual va destacar l'indicador del PIB, que indica, com és sabut, els béns i serveis produïts cada any i com va variant i com evoluciona. Per tant, a partir d'aquí tots els estats han acabat acceptant el PIB per càpita com un índex de benestar econòmic i que a més tots el publiquen o l'elaboren amb normes comptables

comunes, que d'aquí l'interès i el reconeixement a aquest índex que és el PIB per càpita.

Però és evident que aquest resultat pot ser enganyós, és allò del pollastre que menjaven entre dos, però que si un se'l menja tot mentre l'altre mira, estadísticament i de mitjana donarà que cada un ha menjat mig pollastre, en canvi un s'ho ha menjat tot, mentre l'altre mirava. O un exemple claríssim que és el cas de l'estat de Brunei, el Sultanat de Brunei, allà on surt en segon lloc en el PIB per càpita, però en canvi sabem que és un país subdesenvolupat i surt en el lloc 38 si s'aplica l'Índex de Desenvolupament Humà. Per tant, és evident que el PIB per càpita no era un indicador suficientment fiable per valorar l'índex de benestar, o de desenvolupament dels pobles.

D'altra banda en l'economia moderna produïm béns i serveis, però al mateix temps també produïm mals, allò que en podríem dir béns nocius, com puguin ser remors, contaminació, deteriorament ambiental i molts altres béns que se produeixen al mateix temps que es produeixen els béns i serveis, però que són nocius. Per tant, al contrari d'allò que en principi se pot creure, la relació entre prosperitat econòmica i desenvolupament humà no és automàtica. Era necessari per tant, comptar amb un indicador més significatiu i així se va establir per part de les Nacions Unides dins el seu programa de desenvolupament l'any 1990, el que s'ha conegut com Índex de Desenvolupament Humà i com és sabut, conjuga tres indicadors i que són expressius de la vida, coneixement i riquesa.

Aquest indicador que per altra banda estava pensat en principi per aplicar als estats, als països, la passada legislatura es va prendre la iniciativa i en concret per part de la Direcció General de Programació i Ordenació Econòmica d'aplicar la metodologia de l'Índex de Desenvolupament Humà a les comunitats autònomes espanyoles. Mostrant, aquesta dada és interessant, que Balears, Catalunya, la comunitat autònoma valenciana, són les que donaven una pitjor relació entre PIB per càpita i Índex de Desenvolupament Humà. Per tant, posant de manifest que aquestes comunitats autònomes no havien aconseguit convertir el seu potencial econòmic en desenvolupament humà. És evident que en els països desenvolupats la qualitat de vida és un concepte multidimensional, en el qual hi influeixen molts de factors, econòmic, polític, ambiental, social, educatiu, sanitari. I que per tant, és necessari estudiar-los i valorar-los tots per tenir una visió global. Una visió global i uns coneixements que són necessaris sens dubte per prendre decisions fonamentades.

Bé, no me vull estendre més i donat que aquest Índex de Desenvolupament Humà que se va començar a estudiar i a publicar la passada legislatura s'ha deixat de publicar, entenem que és necessari seguir publicant-lo. És necessari millorar els seus indicadors parcials, des dels primers estudis que s'havien fet, així com publicar un indicador sintètic de qualitat de vida que contempli l'Índex de Desenvolupament Humà i que indiqui la capacitat de progrés individual i familiar, les condicions de vida de la comunitat i la situació d'equilibri social.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posició, en primer lloc el Grup Parlamentari Mixt, no intervé. El Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, des del nostre grup anunciar des de l'inici que donarem suport a aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista i fer algunes consideracions. Bé, el Producte Interior Brut, el PIB, entenem nosaltres que no és prou útil per mesurar el benestar social d'una comunitat, o la seva cohesió. Entenem que és bàsicament un índex d'activitat econòmica i que registra els augments del PIB, augments de qualsevol activitat, sigui desitjable o no, sigui sostenible o no aquesta activitat econòmica.

Exemples: la col·locació de diners negres procedents del narcotràfic en una determinada comunitat fan créixer el PIB. La corrupció urbanística i la construcció il·legal fan créixer el PIB, lògicament estic parlant de Marbella, com tothom sap això és una cosa que per aquí no passa no? La contaminació de la costa per exemple per una marea negra genera una activitat econòmica per descontaminar aquests efectes. Fins i tot els accidents de trànsit fan créixer el sector econòmic d'assegurances, tallers, etcètera. I en canvi, mesures de prevenció de la contaminació, o conscienciació i pacificació del trànsit normalment no tenen aquests efectes de creixement del PIB. Amb això jo tampoc voldria dimonitzar-lo, és un indicador que té una certa utilitat. Els creixements del PIB, en general, són desitjables, segons quins creixements crec que no, però bé, no és l'únic indicador i a vegades no és el més útil. Un creixement del PIB costi el que costi i de qualsevol manera, (crec que aquesta és una obsessió de l'actual Govern), això crec que no és desitjable.

L'Índex de Desenvolupament Humà és un indicador que és bastant més útil a l'hora de valorar quin és l'estat de les societats, del benestar, de la igualtat i de com es solucionen per part de les administracions els problemes vitals dels ciutadans. Crec que aquest indicador complementat també amb altres qüestions, com és la sostenibilitat del model que es du a terme, les polítiques d'integració social, és un indicador molt més útil de cara a programar polítiques i de cara a atendre les necessitats socials. De cara a què l'economia està al servei dels ciutadans en un conjunt i no només per a afavorir creixements indiscriminats i benefici econòmic que no tinguin una repercussió social entre el conjunt de la població, o que pogués ser insostenible en el temps per la degradació ambiental.

Per tant, estam a favor d'aquesta proposició, estam a favor de la proposta d'acord, de què es faci públic. També el que desitjam és que aquests índex serveixin per reorientar les polítiques que es facin des de les administracions i que tinguin més en compte tot el conjunt del desenvolupament humà i no el simple creixement econòmic que reflecteixen els índex del PIB.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup també donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, així com ha dit el seu portaveu, és veritat que la comptabilitat del PIB ha aconseguit reflectir amb èxit la relació amb el creixement econòmic i la veritat és que des de fa anys s'accepta que aquesta és una limitació, és una visió molt limitada. En aquest sentit l'ONU se va preocupar per elaborar un càlcul de desenvolupament efectiu en substitució dels tradicionals anàlisis. I aquest no era altre més que l'Índex de Desenvolupament Humà.

Hi ha altres indicadors com poden ser l'índex de pobresa humana, índex de desenvolupament de gènere, o la mesura d'apoderament de gènere, això vol dir que no només l'Índex de Desenvolupament Humà i el PIB per càpita també poden ser diferents. La qual cosa demostra que se poden aconseguir nivells de desenvolupament humà sense rendes altes i que les rendes altes no garanteixen els alts nivells de desenvolupament humà. Jo els recordaré una conferència del Sr. López Casanovas recentment que va apuntar un altre tipus de problema. Deia que normalment per calcular els índex de desenvolupament se tenien molt en compte infraestructures, equipaments. En canvi hi ha havia un alt dèficit de capital social, no se comptava el nivell de solidaritat, o el nivell de cohesió social i també s'haurien de tenir en compte aquestes valoracions a l'hora d'avaluar el benestar i el nivell d'una societat.

Per tant, nosaltres des del nostre grup creim que és encertada aquesta proposició perquè no només fent públic els resultats, sinó analitzant tots els resultats i introduint totes aquestes variants se poden reorientar i posar remei a problemes estructurals i problemes socials que sense cap dubte se podrien millorar dins la nostra societat.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Guasch.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista proposa que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a seguir publicant anualment l'Índex de Desenvolupament Humà, també millorant-lo i completant-lo amb un indicador de qualitat de vida per a un millor coneixement de la nostra realitat social i com a base per a la presa de decisions. Vull avançar que el nostre grup parlamentari no donarà suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista.

Com bé s'afirma en el text de la proposició socialista, el PIB per habitant generalment ha estat considerat com un índex de referència per al benestar econòmic per part dels estats, com una comparativa dels estats a nivell mundial. Per altra part, l'Índex de Desenvolupament Humà, com ja s'ha explicat, mesura la pobresa, l'alfabetització, l'educació i l'esperança de vida entre altres factors. És un mitjà estàndard, com ja s'ha dit, per mesurar el benestar, especialment en els països desenvolupats. Va ser desenvolupat en els anys 90 i ha estat utilitzat des del 2003 per les Nacions Unides dins el seu programa de desenvolupament i el seu informe anual.

L'Índex de Desenvolupament Humà (IDH) mesura les mitjanes aconseguides en un país en tres dimensions bàsiques de desenvolupament humà: l'expectativa de vida al néixer, una vida llarga i saludable; l'alfabetització, la capacitat de llegir i escriure i PIB per càpita. L'expectativa de vida al néixer es mesuren els anys de vida, l'expectativa quan neix una persona a un estat determinat. L'alfabetització es calcula mitjançant un índex respecte els nivells educatius, la matriculació i el nivell d'alfabetització. I el PIB és simplement una comparativa a nivell mundial amb dòlars d'Estats Units. Cada any, com també s'ha explicat, l'ONU classifica els països segons aquestes mesures. Aquells que encapçalen les llistes són capaços d'atreure immigració en formació, és a dir, capital humà, o d'evitar l'emigració potencial dels seus ciutadans.

És veritat que l'anterior Govern de les Illes Balears va publicar una aproximació a l'Índex de Desenvolupament Humà de les comunitats autònomes espanyoles. Aquest estudi va ser com una experiència en la comparativa per als índex de benestar social entre les comunitats autònomes. De totes maneres aquesta publicació va ser una prova per aplicar aquesta metodologia de l'ONU a nivell autonòmic i a nivell de Balears. Hem de reconèixer que va ser un avanç en conceptes alternatius als indicadors exclusivament econòmics. També va suposar un enriquiment en la noció de desenvolupament, ja que l'IDH difereix del rànquing dels temes de renda per càpita. Però repetim, va ser una prova. Cal afegir que en aquesta prova es va afegir que la metodologia de l'ONU per a l'elaboració de l'IDH té un seguit de limitacions a l'hora d'aplicar-lo a nivell de comunitats autònomes.

Hem d'explicar que no capta completament els fenòmens perquè en els índexs se poden difuminar alguns dels efectes que tracta de mesurar. Per posar un exemple molt clar, s'amaguen els nivells d'escolarització en el càlcul de l'Índex de Desenvolupament Humà, però no se té en compte el nivell efectiu, si els ciutadans d'una comunitat autònoma han arribat a nivells universitaris, o només tenen formació primària. No es tenen en compte en l'esperança de vida al néixer..., es pren individualitzat i no es parla en cap banda de l'efectivitat dels serveis sanitaris, que també podria ser una referència per mesurar els Índex de Desenvolupament Humà. També els canvis poblacionals, especialment a Balears en els darrers anys també poden alterar la mesura d'aquest índex.

Però principalment el problema de l'Índex de Desenvolupament Humà aplicat a Balears i a la resta de comunitats autònomes, és la metodologia. O sigui, la metodologia es va crear i estava dirigida a analitzar l'evolució dels països menys desenvolupats i no per fixar un marc de

referència per als països desenvolupats. Es va crear per comparar regions amb nivells econòmics molt diferents, perquè l'índex pogués donar un rànquing significatiu. O sigui, països del tercer món amb països que es consideren desenvolupats. L'aplicació a Espanya dona diferències insignificants, les diferències entre comunitats autònomes..., de fet la mesura és dins un estat que té un nivell de diferències mínim comparat amb allò que pot ser un país del tercer món i un país desenvolupat. Qualsevol canvi (...), ja hem parlat de població, per posar un exemple, podria alterar el rànquing final d'Índex de Desenvolupament Humà.

Una prova d'allò que anteriorment he dit, és que l'anterior Govern va fer una primera publicació i va decidir deixar de publicar-ho. Va ser una prova, va ser una prova que va donar informació per estudiar els índex de benestar social, però ja el mateix Govern va considerar relativa l'aportació de l'IDH en l'anàlisi del benestar social. També voldria remarcar que altres comunitats autònomes, per exemple la Comunitat Valenciana, també ha fet estudis d'Índex de Desenvolupament Humà, però també amb una referència temporal diferent, en el cas de l'Institut Valencià d'Investigació Econòmica la referència per estudiar l'Índex de Desenvolupament Humà va ser de 20 anys, de 1980 a l'any 2000. I tampoc aquest estudi es publica anualment a la Comunitat Valenciana. Tampoc no se pren com un estudi que s'hagi de publicar anualment.

Respecte la proposta del Grup Socialista de crear un indicador de qualitat de vida que pugui permetre avaluar l'evolució de la qualitat de vida dels ciutadans de Balears, el nostre grup pensa que per examinar aquesta evolució es poden analitzar amb indicadors més específics per a cada matèria i no crear indicadors sintètics, fruit de diverses mesures que donen com a resultat un número i que podríem distorsionar una visió global, perquè tot indicador sintètic pot ser susceptible de tenir una orientació en aquells aspectes que metodològicament es consideren més rellevants en un moment donat.

Per tot el que he dit anteriorment, el nostre grup no donarà suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Guasch. Sr. Tur, quan vostè vulgui.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Agrair, com no podria ser d'altra manera, el suport dels grups que així ho han anunciat, el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i dels seus arguments, que sens dubte, han ampliat i completat la defensa que s'havia fet des d'aquesta senzilla i elemental proposició no de llei, entenc jo. El que no entenc de cap manera és el vot, sí la intervenció, del Grup Parlamentari Popular, especialment quan s'ha fet una intervenció allà on no s'ha qüestionat per res l'interès que té l'estudi i la publicació de l'Índex de Desenvolupament Humà, aplicat també a la nostra comunitat autònoma, o a les comunitats autònomes de l'Estat espanyol per comparar.

Com ja he dit a la meua intervenció i ho ha dit també el portaveu del Grup Parlamentari Popular, aquest és un índex inicialment per als estats, per què? Jo crec que s'ha fet per part del Grup Popular una intervenció a favor, en el sentit de què fins i tot el que s'ha qüestionat, ja ho diu la mateixa proposició no de llei, que damunt l'experiència de les feines fetes en anterioritat, s'ha de millorar i s'ha d'ampliar amb altres índexs com és el de qualitat de vida. Què me preocupa especialment del vot contrari del Grup Parlamentari Popular, després d'haver hagut de fer una intervenció més bé a favor perquè no és possible fer una intervenció argumentant en contra, com és evident? Me preocupa que des del Grup Popular se pensi que els resultats, com ja se va veure en el seu moment, aquí s'hi hauria d'aprofundir i millorar com deim, puguin qüestionar que les polítiques ultra-liberals aplicades per aquest Govern no aconseguixin fer que la riquesa que es crea a la nostra comunitat autònoma no repercuteixi en els ciutadans de les nostres illes, amb serveis que necessiten, la qualitat de vida, la sostenibilitat de les polítiques econòmiques i de desenvolupament que aplica aquest Govern. I que posaria de manifest que aquesta és una política econòmica que a canvi de creixement perdem qualitat de vida, que aquest és un creixement no sostenible, que no tenen futur aquestes polítiques i que per tant, és obligatori reorientar aquestes polítiques ultra-liberals que no tenen cap futur a curt i especialment a mitjan termini.

Això és el que em preocupa perquè quan hi ha arguments per argumentar, perdonin la redundància, en contra, se fa una intervenció neutra, més a favor que altra cosa, però en canvi s'acaba votant en contra. Me tem que és perquè es posaria de manifest, ja ho va fer en el seu moment, si s'aprofundís en aquests estudis i la seva publicació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, ens preparem per a la votació.

Passam a votar.

20 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 4641/05, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a formació ocupacional.

A continuació debatrem la proposició no de llei RGE núm. 4641/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a formació ocupacional. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Carme Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui el Grup Socialista presenta una proposició no de llei que va ser presentada fa molta estona en el registre del Parlament i que per

tant, va ser presentada fins i tot abans de què es tramités la Llei d'educació i formació de persones adultes. Creim que és independent o complementària a les competències que tenen els diferents nivells institucionals, és a dir, el Govern, l'Estat, o les intervencions que fan en alguns casos els consells o altres elements que intervenen en la formació ocupacional per exemple, o continua. En tot cas pensam que és absolutament adient per plantejar-los globalment el sistema educatiu i formatiu per si mateix.

Què volem dir amb el concepte de permeabilitat que és el que s'expressa a la nostra proposició no de llei? Permeabilitat del sistema educatiu, permeabilitat del sistema de formació. Parlam del mateix que si parléssim d'un concepte bàsic, és un concepte de traspàs, de què es permet que es traspassi d'un sistema a l'altre, que es pugui fluir d'una banda a l'altra i que a més, ho pugui fer a l'inrevés. Totes les lleis sobre polítiques educatives parlen de la necessitat de què el sistema permeti la formació permanent al llarg de la vida, per tal d'adaptar-se a les diferents circumstàncies personals, tecnològiques, socials i del mercat que es produiran en els 50 anys de vida activa de la persona. Bé 50 anys si no es modifica, perquè en el moments en què parlem de la quarta edat, és molt possible que ens plantejem molt prest que el període de vida actiu de les persones pugui arribar a ser de 60 anys, entre els 16 que podem començar a treballar fins el 75 en què realment encara estam actius.

Aquesta posició és avalada per la UNESCO, pel Consell Europeu, que consideren l'educació i la formació al llarg de la vida com un puntal bàsic de la societat del segle XXI, per comptar amb una ciutadania que pugui progressar econòmicament i que ho pugui fer també socialment. Un cop la Comissió Europea defineix el concepte d'aprenentatge permanent i s'incorpora a les línies estratègiques d'acció, defineix el terme com: "capacitar els ciutadans perquè es puguin moure lliurement en entorns d'aprenentatge, treball, regions i països diferents, potenciant al màxim els seus coneixements i aptituds". Vull subratllar que es parla de "moure's lliurement en entorn d'aprenentatge". És a dir, que qualsevol lloc, àmbit, o circumstància en el que aquest sigui possible, hauria de permetre que fossin permeable i per tant, poguéssim accedir, desistir i tornar accedir totes les vegades que fossin necessàries al llarg de la vida.

El Govern balear també ho entén així i tan la Conselleria d'Educació com la de Treball han fet moltes referències en les seves intervencions a la necessitat de cooperació entre les diferents conselleries per arribar a aconseguir aquests objectius i que també estan reflectits en les lleis educatives o formatives. Aquests principis bàsics també són els que han permès la feina que les diferents institucions han fet per aportar claus al sistema de qualificacions professionals, en el que el pas d'una formació a l'altra sigui possible i és més necessari. En tots els casos no s'ha fet front a un element important, l'experiència laboral, els coneixements que provenen de la pràctica, de l'exercici de la professió, no es poden valorar, no es sap com valorar-los, no se sap com afrontar per accedir a una titulació. Tot plegat ha semblat una catedral a l'hora de fer feina, una catedral inabastable, que amb els anys no ha arribat a tenir els fruits esperats.

Què plantejam idò avui? Per a quins casos i per a quines persones? Parlam de casos concrets, parlam de persones concretes, parlam de joves menors de 16 anys sense capacitat d'aprenentatge per acabar l'ensenyament obligatori. Parlam de joves, molt jove, que sense acabar el seu període formatiu s'incorporen en el mercat de treball sense qualificació. Parlam de dones sense titulació reglada que opten en situació d'economia submergida a treballs de serveis personals. Parlam de dones que després de dedicar uns anys a la feina social i personal de la criança dels fills no tenen experiència ni formació per incorporar-se en el mercat de treball i tenen una edat crítica per incorporar-se a ell. Parlem de professionals sense titulació professional, que exerceixen la seva feina de forma competent, ho fan durant temps i que ho fan bé.

I en quins àmbits es produeixen aquests casos i aquestes situacions d'impermeabilitat? És a dir, en el que no es pot traspasar d'un sistema a l'altre. Parlam de casos concrets i així intentaré que ho entenguem tots. Parlem dels electricistes, per exemple, en què molts actuen amb la suficient capacitat però que actuen amb la capacitat que els dóna la Conselleria d'Indústria però no amb la que els dóna la Conselleria d'Educació. Existeix un cicle formatiu de grau mitjà i superior d'electricitat i elèctrica, però el títol per exercir el dóna una altra conselleria, no es demana el títol d'FP sinó que es demana un carnet professional que es dóna des d'una altra conselleria.

Parlem, per exemple, d'activitats de temps de lleure, existeix un mòdul formatiu mitjà i superior de temps de lleure i activitats a l'aire lliure, però el títol necessari per fer de monitor a unes colònies amb al·lots el dóna, requerit per una altra conselleria, la Conselleria de Benestar o la de Presidència, el dóna a través d'un curset que fan els escoltes i aquest és l'únic títol que capacita per ser monitor en les activitats de temps de lleure.

Per exemple el treball familiar, la Conseller de Benestar Social va regular en el seu dia, ja fa uns quants anys, que es requerien 450 hores de formació específica per exercir aquesta professió, per cert, una professió cada dia més demandada i esperem que, després de la Llei de dependència que es fa pel Govern Socialista a Madrid, sigui una professió que s'ampliï, que sigui més requerida i també, per tant, hi hagi més persones que l'exerceixin. Però, en canvi, el currículum del cicle formatiu, ja fa un any que es va publicar, aproximadament un any, no preveu què passa amb tota aquesta gent que durant anys es treu títols de formació ocupacional i que exerceixen la professió com a treballadores familiars, dic treballadores familiars perquè també en aquest cas és una professió molt feminitzada, som les dones que cuidem de les altres persones; fins ara ho han fet, tradicionalment ho han fet i seguim fent-ho de forma professional.

Parlem també de l'atenció geriàtrica, feina de futur en aquesta comunitat autònoma tenint en compte el dispendi que diu aquest govern que fa a l'hora de fer infraestructures geriàtriques i que, per tant, creiem que qualcú haurà de treballar en tots aquests geriàtrics, genèrics o especialitats que diu el Govern que fa com a infraestructures, és a dir, com a inversió, s'hauran d'omplir de gent que treballi. Hi ha un mòdul formatiu d'atenció sociosanitària. Com tots els mòduls formatius, són 2.000 hores de formació, de les quals 900 són de pràctiques,

però en canvi la Conselleria de Treball fa anuncis constants de cursos d'atenció sanitària constants, n'han sortit aquesta setmana de publicats, cursos d'atenció sanitària geriàtrica requereixen només 250 hores; curs d'atencions bàsiques geriàtriques per 120 hores, són cursos publicats, insisteixo, aquesta última setmana, però que s'han publicat durant molts anys i que no tenen res a veure amb els requeriments que es fan des de la formació professional.

Parlem de la jardineria, parlem del salvament de platges o piscines, en què estan incloses aquestes activitats dins mòduls formatius, però en canvi per exercir aquesta professió, també molt demandada a la nostra comunitat autònoma, requereix un carnet i un curs que fa una altra entitat, en aquest cas la Creu Roja.

Quines són les conseqüències de tot això? Nosaltres pensem que això du expectatives falses, les persones que van a aquests cursos poden tenir expectatives falses sobre els nivells professionals i la possibilitat de recerca de feina de les persones. Creiem que proposa abandonaments d'estudis quan aquests no són suficients per exercir la feina, quan es necessiten altres carnets que no venen des de la formació professional i creiem que això dificulta incorporar la formació professional reglada a l'edat adulta. Aquestes circumstàncies no són noves, el problema és antic i es modifica i va canviant a mesura que canvia la societat i també l'economia. Afecta i ha afectat tots els nivells institucionals de tots els colors polítics, però ara es donen circumstàncies noves que són exclusives, creiem, d'aquesta legislatura.

Primer que les competències d'educació reglada d'adults contínua i ocupacional recau en aquests moments en una única institució que és el Govern balear i que la proliferació de subvencions i promoció de cursos de formació ocupacional, que no són compatibles amb la formació professional, i la qualificació professional s'està produint cada dia més. És una iniciativa positiva, pensada en positiu que pretén posar a reflexió les necessitats d'estar atent a la coordinació, i és més, fins i tot cooperació entre les diferents conselleries, per tal de fer possible la màxima efectivitat del sistema; elaborar estudis, normatives, directrius que propiciïn el pas d'un sistema a l'altre i, per últim, garantir que l'expedició dels documents acreditatius de l'exercici professional és possible havent cursat cicles formatius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per donar suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, però, a més, vull dir amb absoluta rotunditat en aquest cas que és un suport amb satisfacció, un suport entusiasta, crec que és una proposició no de llei realment bona

i important. Crec que fica el dit a la nafra, fica el dit on toca en una sèrie de problemes que tenim en aquesta societat nostra.

Si ens deixam de complaences, si ens deixam de considerar que tot fa bé dins el nostre model econòmic, si acceptam el que diuen els estudis seriosos, tant del Centre d'Estudis Regionals com la Universitat com distints centres importants, que patim problemes en el nostre model econòmic, que requereixen ajustaments importants, ho deixarem en això; jo crec que requereixen canvis substancials, però en fi, com a mínim ajustaments importants, el que cal, l'actitud valenta, l'actitud de lideratge del futur econòmic per part d'un govern no hauria de ser l'actitud complaent i satisfactòria que enguany, com que vendran més turistes, tot està arreglat i tot va bé, sinó acceptar que hem d'afrontar canvis seriosos en el nostre model econòmic i que per afrontar això el que ens proposa aquesta proposició no de llei és un tema fonamental.

Vincular la formació professional en els distints vessants, amb els canvis que cal introduir en el model econòmic, amb les professions de futur en el model econòmic, en el model econòmic que hauríem d'introduir, i alhora, perquè això sigui eficaç, plantejar-nos d'una vegada per totes que la formació professional no serveix per a res si no està vinculada a una qualificació i a una millora del treball, a una millora professional. Curs rera curs, certificat rera certificat per penjar a una paret o per ficar dins un calaix, que no serveix absolutament per a res per a la teva qualificació professional, per a la teva promoció professional és fer retxes dins l'aigua. Això està dit a Europa, això està dit per tot i no encertam a aprofundir en la importància d'aquest fet, i quan dic això ja no me referesc als que governen ara o als que governaven abans o als que governaran passat demà, no acabam d'encertar. Hi ha països europeus que ens donen lliçons en aquest tema.

Si un picapedrer, si un cambrer, si un jardiner, si un assistent geriàtric va a un curs que li costa un sacrifici, que li costa un esforç i que aquest curs quan el tengui fet no li servirà per millorar la seva feina, com sí funciona dins l'administració pública per exemple, no ens hem demanat per què hi ha la importància que té la formació professional dins l'administració pública, per què s'apunten amb l'entusiasme que s'apunta la gent a aquests cursos dins l'administració pública i no s'apunten dins l'administració privada; perquè, evidentment, quan es presenten unes oposicions, tenen un concurs de mèrits, tenen una promoció interna, agafen tots els certificats que tenen, els posen dins una carpeta i resulta que això compta per passar d'una categoria a una altra i, entre d'altres coses, per passar d'un sou a un altre. Si això no serveix als picapedrers o als fusters o als cambrers la formació professional que es fa és fer retxes dins l'aigua, això és el fons de tota la qüestió de la formació professional. Mils i mils de milions d'euros vinguts d'Europa que no els aprofitam com cal, perquè no posam, no agafam el toro per les banyes.

Mentre no hi hagi una cartilla professional -sí això és així i és així ara i quan me tocava a mi, o sigui que miri si és clar, és així, no és fàcil arreglar-ho, però això és així-, fins que no hi hagi una cartilla professional on a qualsevol professional se li qualifiqui el reciclatge, la millor capacitació i això li serveixi en el conveni col·lectiu o li serveixi a l'hora d'agafar una feina per fer una feina millor o una feina pitjor, no ens plantejarem

seriosament, no servirà seriosament la formació professional. Per fer això, per començar s'ha de fer el que diu la proposició no de llei que ens ha presentat la diputada Sra. Carme García, el primer de tot una vinculació estretíssima entre la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Treball.

La concepció que la formació, l'educació és integral, els tres subsistemes integrats, clarament integrats, i a més ara depenen, com ha dit ella, els tres de la comunitat autònoma, la formació reglada, la formació professional i la formació, perdó, la formació ocupacional i la formació contínua, la contínua no hi era fins fa poc però ara ja hi és. Per tant, els tres depenen de l'administració autonòmica, per tant la vinculació dels tres subsistemes via un consell d'educació professional vinculat clarament a la Conselleria d'Educació i de Treball és vital, vital com a element fonamental. Igualment que vital la vinculació d'això a l'Institut de Qualificacions Professionals, un institut que ha de ser capaç d'analitzar quines són les professions de futur i quines qualificacions s'han de donar quan aquests cursos, o ens plantejam seriosament que els cursos no poden ser anar a un curs i que en tot cas la qualificació sigui si hi has anat o no hi has anat, perquè aquest és la qualificació; si has fallat no sé quants dies, ja no te val, ni no has fallat val, ara, si hi has anat tots els dies i mentre estaves en el curs estaven preparant, escrivint una carta a l'al·lota o a l'al·lot doncs te serveix igual, perquè ningú te fa un examen al final, perquè no hi ha una valoració, una qualificació determinada. Per tant, mentre no hi hagi un institut que es planteji seriosament aquestes qualificacions, etcètera, i això va, repetesc, pel camí de la imbricació dels tres subsistemes i de les dues conselleries.

El segon punt és evident i va en la línia del que dic, requisit de convalidació del curs de formació. Per a què serveixen aquests cursos? Si només serveixen per a, bé, si és en hores laborals, que són pocs, que haurien de ser en hores laborals si ens ho volem prendre seriosament, perquè aquesta és una altra, si tu vols fer anar a un funcionari l'horabaixa a un curs, tal vegada qualcú hi anirà, pocs, però qualcú; però, per descomptat, a un picapedrer, si surts a les set del vespre, després anar a un curs, o un cambrer o el que sigui, no, o els cursos són en horaris laborals, perquè s'entén que la formació forma part de la inversió i del capital, si no s'entén això no s'entén de què parlem, per tant es fa en horari laboral; però després ve el que he dit abans, de què serveix aquest i quins són per tant els documents acreditatius, quan un acaba el curs, doncs se li dóna un certificat de què ha acabat un curs, però jo crec que la cartilla professional a França és un dels exemples interessants, també són sistemes que ja existeixen, que els hauríem d'estudiar, que els hauríem de posar en marxa i que en aquests moments tenim competències en aquesta comunitat autònoma per plantejar-nos aquestes coses en profunditat i en serietat.

I repetesc, si a més resulta que vivim una època, i acab com he començat, on ens hem de plantejar el futur amb determinada incertesa, on haurem d'introduir canvis en la nostra estructura econòmica si volem que aquestes coses, i on sabem ja ara, sense necessitat de fer molts estudis, determinades professions de futur clares, la Sra. Carme n'ha dites algunes, però són evidents, bé, doncs és el moment crec jo de prendre-se seriosament, en profunditat el tema que planteig i crec que aquesta proposició no de llei és una proposició d'aquestes

serioses, profundes i que dóna gust venir a parlar-ne en un marc com aquest, perquè fa falta parlar de coses serioses i de polítiques serioses de tant en tant en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. També molt breument, perquè després de la gran exposició que ha fet el Sr. Rosselló crec que poques coses queden més a dir, simplement dir que té el nostre suport, que evidentment que aquesta és una gran proposició no de llei, que permetrà aquesta permeabilitat que deia la Sra. García Querol entre el sistema de formació reglada i no reglada. I evidentment aquest nou viver de noves professions que apareixen ja haurien d'estar dins aquest sistema permeable i no continuar dins aquestes dues línies: formació reglada per una banda i formació ocupacional per una altra, que de vegades no troben el camí adequat per trobar-se. Per tant, el nostre suport a aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Debatem avui aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista. Sra. García Querol, no li puc dir res més, igual que el Sr. Rosselló, igual que la Sra. Mascaró, que estam totalment d'acord amb la base, amb el fonament de l'exposició de motius que han fet d'aquesta proposició no de llei, com no podia ser d'una altra manera. En el que no estam tant d'acord ja és amb els punts o com es redacten els tres punts de la proposició no de llei.

És cert i efectivament així l'estratègia europea és conscient que per a l'ocupació i el creixement estableix, com a un dels eixos fonamentals per augmentar la productivitat i la qualitat de la feina, invertir més, invertir sobretot per aconseguir que el capital humà sigui més gran, incrementar el capital humà en formació permanent. A més a més, és cert que, i no hi ha cap dubte sobre açò, que la productivitat de les empreses està basada o tenen el seu principal motor de creixement dependent de la constitució i el manteniment d'una plantilla formada, capaç d'adequar-se a qualsevol tipus de canvi. Està clar que augmentar el capital humà mitjançant la millora de la formació és, sense cap dubte, un dels reptes que hem de tenir per millorar la situació del mercat laboral de les Illes Balears.

I en aquesta línia jo crec sincerament que és la línia en què actuen tant la Conselleria de Treball i Formació com la Conselleria d'Educació i a més d'una manera transversal. S'articula un sistema formatiu de l'oferta formativa adaptada al sistema productiu i a les necessitats de cada individu. S'avança

en la integració dels tres subsistemes de formació professional, reglada, ocupacional i contínua, i en el reconeixement de les qualificacions adquirides en el procés formatiu i mitjançant l'experiència laboral. Com ja han dit tots els portaveus que m'han precedit, és el que es necessita per millorar el mercat laboral de les Illes Balears.

I en aquest sentit, i és en el que jo no estic tan d'acord, són els punts com estan redactats o la manera com està redactada la proposició no de llei, la qual, si bé consider que és constructiva, deixa de banda la política d'actuació que fa, d'una manera, torn repetir, transversal i no tan sols de les conselleries de Treball i Formació i d'Educació, sinó també d'altres conselleries, fan feina per dur a terme aquest objectiu.

Per una banda, en el primer punt ens demana que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a promoure les accions necessàries amb l'objectiu d'assegurar una major coordinació entre les Conselleries de Treball i d'Educació en els temes relacionats amb la formació ocupacional, contínua, professional i reglada, per tal de millorar l'activitat del sistema. Aquí hem de dir que aquestes tasques en aquesta legislatura es desenvolupen a través el Consell de Formació Professional de les Illes Balears que és un òrgan consultiu i de participació ciutadana i d'assessorament al Govern. I també, per una altra banda, com ja han dit altres portaveus, també hi ha l'Institut de Qualificacions Professionals de les Illes Balears, encarregat de definir l'estructura de les qualificacions i establir i mantenir el sistema integral de les qualificacions professionals.

En aquest sentit, tampoc no me vull estendre, perquè ja he dit que amb l'exposició de motius que havien presentat el nostre grup parlamentari hi està d'acord, per tant l'únic que els demanaria és una transacció en aquest primer punt, i aquí on diu "instar el Govern de les Illes Balears a promoure", aquí entenc que, com que ja s'està fent, hauríem de dir "a millorar". I a més a més, també, quan es refereix a les conselleries tan sols d'Educació i de Treball, dir "a les conselleries, en general". És a dir que el punt quedés: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a ampliar les accions necessàries amb l'objectiu d'assegurar una major coordinació entre les conselleries en tots els temes relacionats amb la formació ocupacional contínua i professional reglada, per tal de millorar l'efectivitat del sistema". En aquest sentit, el nostre vot seria afirmatiu. Torn a repetir, és en ares a deixar de manifest la feina que fa el Govern de les Illes Balears.

Pel que fa referència al segon punt de la proposició no de llei, on demana "elaborar estudis i la normativa necessària per tal d'establir els requisits de convalidació dels cursos de formació ocupacional i contínua amb els estudis de formació professional reglada", dir que en aquest punt consideram que la competència en aquest sentit és una competència estatal. I en aquest sentit el Govern de les Illes Balears el que no pot fer és regular sobre qualque cosa en què no té competència. La proposta de convalidació de la formació ocupacional i contínua com a part de la formació professional reglada només serà possible sempre i quan evolucionem cap a la integració de la formació professional, tal i com preveu i estableix la Llei 5/2002, de qualificacions i formació professional. En aquest sentit i partint que consideram que és una competència estatal

i no d'aquesta comunitat autònoma, el que proposam en aquest punt també és una transacció, dir que abans ja n'havia estat parlant amb la Sra. García Querol i ja li havia manifestat la proposta de fer aquestes transaccions, i que quedés aquest punt de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a elaborar els estudis per tal d'establir els requisits per compatibilitzar els cursos de formació ocupacional i contínua amb els estudis de formació professional reglada", sempre en el marc del que és la competència estatal, s'entén.

Pel que fa referència al tercer punt, que ens demana "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a elaborar els estudis i la normativa necessària per tal que l'expedició dels documents acreditatius per exercir les professions sigui possible havent cursat cicles formatius o cursos de formació professional"; aquí també estam totalment d'acord amb l'exposició de motius que ha fet la Sra. Querol i que ha reiterat, molt bé, el Sr. Rosselló, estam totalment d'acord, el que passa és que tornam un poc igual que en els altres dos punts; no consideram que aprovar un punt dient que donar a fer coses, consideram que es pot deduir que el Govern no ho està fent, i consider que no és així. Què tot es pot millorar i es pot fer més? D'acord, però el Govern fa una feina que el nostre grup considera que és la feina adequada en aquest sentit de formació dels treballadors, per tal de millorar el mercat laboral de les Illes Balears, i en aquest sentit no podem acceptar que quedi expressat d'aquesta manera.

Per tant, una vegada més, aquí també li faríem una transacció d'aquest tercer punt, que diríem: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a ampliar els estudis i la normativa necessària per tal que l'expedició dels documents acreditatius per exercir les professions sigui possible havent cursat cicles formatius o cursos de formació professional". Me creguin, senyors diputats, que no és en ares de no aprovar la proposició no de llei tal com la presenta el Partit Socialista, sinó que, senzillament, és en ares de reconèixer el treball que es fa des de les distintes conselleries, no tan sols de la Conselleria de Treball i Formació i d'Educació, sinó d'altres, d'una manera transversal, i donar suport, en certa manera també, a la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Sra. García Querol.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Rosselló, l'exemple de l'administració és un exemple sempre sagnant, jo record un dia que vaig llegir un article pseudocientífic, d'aquests al qual podem accedir tots, en què per estudiar el colesterol a la població en general li donaven pernil serrà d'aquests de *pata negra* a un convent de monges durant tres anys seguits, per estudiar com afectava això les monges, molt bo, no? Idò, l'administració és com el convent de monges, pel que fa al mercat de treball podem posar qüestions en experimentació i veure què passa. Per exemple, ara el ministre d'Administracions Públiques ha posat en experimentació una

qüestió de conciliació de la vida laboral i familiar i veurem què passa, és un lloc d'experimentació.

Per què les dones treballen quasi el 50% a l'administració pública i no treballen quasi el 50% en el mercat de treball? Per què les dones sí accedeixen a càrrecs de responsabilitat a l'administració pública, són jutges, són caps de secció i de qualsevol cosa, i no ho són a la privada, no? Per què, per què passa? L'administració pública és un bon lloc. Per què una treballadora familiar a l'administració pública requereix d'un títol de grau mitjà per accedir i per tant una qualificació que fins que no existia era d'auxiliar de clínica i ara té una sociosanitària i en canvi, a un geriàtric privat, pagat amb doblers públics, bastaran 120 hores de formació? Per què? L'administració pública és el convent de monges on es permet experimentar en determinades condicions del mercat laboral.

Per què les dones s'incorporen majoritàriament, quan són funcionàries, al seu lloc de feina després de parir fills i no ho fan al mercat privat? Per què? Doncs, serà perquè l'administració pública posa unes condicions o té unes condicions que no les té un altre.

Vull posar aquí també un factor que és important, que és el dels col·legis professionals, que me l'he deixat a la meua primera intervenció. Hi ha coses amb les quals cap govern s'atreveix, amb els col·legis professionals no s'atreveix, ningú no s'atreveix amb el Col·legi Professional de Metges, a ningú se li acudiria fer un curs, per exemple, d'urologia de 1.000 hores, és igual, de 1.000 hores perquè fossin uròleg; per què? Perquè hi ha un col·legi professional que vetlla per aquesta activitat. A mi personalment, a mi m'ha passat posar en marxa un curs de podologia, com a una especialització d'una altra formació professional, i trucar el Col·legi de Podòlegs i dir: escolti, vostè no pot fer un curs de podologia de 20 hores, perquè ningú és podòleg amb 20 hores. Doncs, canvia el curs, canvia el títol i especifica per a quines persones i quins coneixements donarà en aquests cursos.

Per tant, n'hi ha d'altres per exemple que estan vigilats per alt i per baix, per exemple l'educació infantil. L'educació infantil, els educadors infantils estan vigilant els que estan per sobre de la seva categoria professional, per dir-ho així; és a dir, títol mitjà que vigila que els títols superiors com a (...) no es fiquin a la seva professió. Però és que a més vigila que titulacions que no serveixen ara de res, com els auxiliars de puericultura que s'estan fent tampoc entrin en aquesta professió. Els col·legis professionals tenen molt a dir, molt més a dir que el propi govern.

Per tant, les coses passen i es regulen per altres coses que no és el propi govern. I és veritat també que es fan altres coses que es milloren i que s'avança en aquest sentit.

Per tant, jo crec que de totes maneres no s'està suficientment atent a totes bandes i que hi ha coses se'ns fiquen a tots, que se'ns passen i que això atempta contra algunes qüestions professionals, contra qualque qualificació professional i que a la nostra comunitat autònoma és prou important. Per tant, crec que, en bé de tot això, el nostre grup acceptarà les esmenes que se'ns fan, crec que en el futur, almenys el Parlament de les Illes Balears haurà reflexionat

sobre aquest tema, tendrà una resolució sobre aquesta matèria i per tant nosaltres acceptarem aquestes esmenes que se'ns fan i pensem que llavors, per tant, haurà de sortir aprovada per unanimitat, supòs, i per tant, un cop aprovada, seguirem vigilant aquest tema.

Vull fer, per últim, una menció a alguna exposició de motius que hem posat i que hem redactat en aquesta proposició no de llei, que crec que és bastant important que en quedi constància: un fet, el fet que la societat balear basi fonamentalment el seu sistema productiu en els serveis, i els serveis es basin, per definició, en persones, que aquestes persones..., la principal mà d'obra no són les màquines, la principal mà d'obra no és altra cosa que les mateixes persones i la seva qualificació professional. Per tant per això, per a nosaltres, per a les Illes Balears és molt més important que el sistema de qualificacions i el sistema de formació professional estiguin basats i tinguin coneixement sobre això, sobre aquestes persones que estan treballant i que són empleades d'ara i que són empleades del futur també.

I després que les millors maneres per facilitar l'acompliment d'aquests dos objectius són, en primer lloc, que s'aconsegueixi una màxima coordinació, cooperació, el que sigui, entre totes les conselleries, i jo diria entre totes les institucions, si és possible, però aquí ens afecta sobretot pel que fa al Govern balear, i que la qualificació dels treballadors i de les treballadores sigui un esforç formatiu en el qual tots ens sentim implicats, que nosaltres també ens hi sentim implicats com a oposició, i per tant per això presentàvem aquesta proposició no de llei, com he dit al començament, amb un esperit positiu i de la qual ens sentim reconfortats que a mi per primera vegada m'aprovin alguna cosa per unanimitat. Moltes gràcies.

(Rialles i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Carme Garcia Querol. Escoltada la Sra. Carme Garcia Querol i acceptades les tres transaccions, aquesta presidència entén que s'aprova per assentiment.

Fet així, idò, senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS